

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

ปริญญานิพนธ์
ของ
สมพงศ์ แก้วเวหา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2551

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

ปริญญานิพนธ์
ของ
สมพงศ์ แก้วเวหา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

บทคัดย่อ
ของ
สมพงษ์ แก้วเวหา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2551

สมพงศ์ แก้วเวหา. (2551). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรณัย.

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 325 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สถิติที

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 99.23, 95.31, 94.88, 95.08, 93.61 และ 93.92 ตามลำดับ

2. ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90, 2.10, 2.10, 2.08, 2.16 และ 2.21 ตามลำดับ และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95, 1.08, 0.99, 0.97, 1.01, 1.01 ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา พบว่า มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ไม่แตกต่างกัน

STATES AND PROBLEMS OF PREPARATION FOR SEPAK TAKRAW TEAMS
ATHLETES IN THE 24TH NATIONAL YOUTH GAME

AN ABSTRACT
BY
SOMPONG KAEWWAHA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
October 2008

Sompong Kaewwaha. (2008). *States and Problems of Preparation for Sepak Takraw Teams Athletes in the 24th National Youth Game*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Assoc. Prof. Paiboon Srichaisawat, Asst. Prof. Phan Jiaranai.

The purpose of this study was to find and compare the states and problems of Sepak Takraw team preparations for the 24th National Youth Games. The subjects of 325 were simple randomly sampled from the team managers, coaches and the athletes participating in the 24th National Youth Games. The data were collected by the writer's constructed questionnaire, with its reliability of 94. The data were statistically treated for frequency, percentage, mean, standard deviation and the t-value for differences.

It was found as follows :

1. For the states : It was found sufficient on the athletes, coaches, the athlete selection, the training program , the budget and welfare, and training facilities, 99.23% , 95.31% , 94.88% , 95.08% , 93.61% , and 93.92% , respectively.

2. For the problems : It was found at a low level on the athletes, coaches, the athlete selection, the training program, the budget and welfare, and training facilities, with their means of 1.90 , 2.10 , 2.10 , 2.08 , 2.16 , and 2.21 , respectively and with their standard deviations of 0.95 , 1.08 , 0.99 , 0.97 , 1.01 , and 1.01, respectively.

3. When compared the problems of the Sepak Takraw team preparations for the 24th National Youth Games between male and female subjects among team managers , coaches and athletes, there were no differences.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้นั้นผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุง และแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ราชูฒิ ปลื้มสำราญ อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความกรุณาให้ข้อเสนอแนะคำแนะนำต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ความอนุเคราะห์เอกสารในการศึกษาค้นคว้าวิจัยตลอดจนให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจตลอดเวลาในการทำปริญญานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทรงพล ต่อนี้ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์กมล ตันกิมหงษ์ ผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อทีมชาติไทย อาจารย์วิเวช วงศ์เพม สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง อาจารย์เดชา สว่างวงศ์ รองคณบดี คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร และกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ข่ายม่าน อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาและทุกท่านที่ให้ความกรุณาสันับสนุนให้กำลังใจในการทำวิจัยให้สำเร็จลงได้ด้วยดีโดยตลอด และขอขอบพระคุณกรรมการผู้ตัดสินทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มราลึงถึงพระคุณ คุณพ่อเกลื้อม คุณแม่เรณู แก้วเวหา ผู้ให้กำเนิดชีวิตและโอกาสทางการศึกษา ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้คำสั่งสอนและให้ความรู้ ขอขอบคุณนางพรฤดี แก้วเวหา ภรรยาที่ให้กำลังใจอย่างดีที่สุด และทุกคนในครอบครัว เพื่อน ๆ ที่ช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

สมพงศ์ แก้วเวหา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	 6
หลักการเตรียมทีม.....	6
บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา	24
ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม	32
ปัญหาการเตรียมทีม.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	37
งานวิจัยในประเทศ.....	38
 3 วิธีดำเนินการวิจัย	 48
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	48
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย ..	68
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผล	70
ข้อเสนอแนะ.....	74
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	74
 บรรณานุกรม.....	75
 ภาคผนวก.....	79
ภาคผนวก ก	80
ภาคผนวก ข	90
 ประวัติย่อผู้วิจัย	92

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
2	สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา (n = 325).....	53
3	สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านผู้ฝึกสอน (n = 325).....	54
4	สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา (n = 325).....	55
5	สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม (n = 325).....	56
6	สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ (n = 325).....	57
7	สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 325).....	58
8	ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา (n = 325).....	59
9	ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านผู้ฝึกสอน (n = 325).....	60
10	ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา (n = 325).....	61
11	ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม (n = 325).....	62
12	ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ (n = 325).....	63
13	ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 325).....	64
14	ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 (n = 325).....	65
15	เปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา เยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง.....	66

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

16	เปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา เยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ระหว่างผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา.....	67
----	--	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ากีฬาเซปักตะกร้อกำลังได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษ เป็นเพราะสามารถเล่นได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย มีการจัดการเรียนการสอนเกือบทุกระดับการศึกษา ทักษะและมาตรฐานการเล่นสูงขึ้น มีการคิดค้นเทคนิคการเล่นใหม่ ๆ อยู่เสมอมีการจัดการแข่งขันในหลาย ๆ ระดับ ทั้งในระดับโรงเรียน สถาบันการพลศึกษา มหาวิทยาลัย สโมสร เยาวชนนักเรียน นักศึกษา กีฬาแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาเซปักตะกร้อก็จัดเป็นกีฬายอดนิยมชนิดหนึ่ง โดยสังเกตได้จากผู้ชมการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้น จำนวนทีมจากสถาบันต่าง ๆ ก็เพิ่มขึ้น ทั้งในปัจจุบันมาตรฐานการเล่นของทีมชาติไทยไม่เป็นรองใคร มีแต่ทีมชาติมาเลเซียเท่านั้นที่คู่ต่อสู้กับทีมชาติไทย เจอกันครั้งใดความมั่นใจในการดวลก็มอรรถรส และที่สำคัญสหพันธ์ตะกร้อก็ได้พยายามแก้ไขกติกาและวิธีการจัดการแข่งขันให้เหมาะสมและยุติธรรมกับทุกทีม เพราะในปัจจุบันมีทีมเพิ่มขึ้นทุกปี และกีฬาเซปักตะกร้อยังเป็นกีฬาหลักชนิดหนึ่งที่บรรจุเข้าแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ตั้งแต่ปี 2528 จนถึงปัจจุบัน และได้สลับหมุนเวียนให้จังหวัดต่าง ๆ ได้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันทุกทีมต่างก็มุ่งเตรียมทีมให้พร้อมทุกด้านก่อนการแข่งขันทุกครั้ง เพราะกีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬาประเภททีมที่ต้องใช้งบประมาณมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกีฬานชนิดอื่น ๆ หลายชนิด ถ้าจังหวัดใดได้มีการเตรียมทีมมาอย่างดี จากอดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ของแต่ละจังหวัดเป็นตัวแทนภาค และจังหวัดเจ้าภาพมักจะประสบปัญหาตลอดมา ดังนั้น การเตรียมทีมกีฬาต้องมีหลักในการเตรียมทีม เพื่อให้เกิดความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ดัง เจษฎา เจียรนัย (2530 : 75-86) ได้กล่าวถึงหลักในการเตรียมทีมไว้คือ กำหนดปรัชญาการบริหารทีม สไตล์การเล่นของทีม ฤดูกาลต่อไป จัดรูปแบบบริหารคณะผู้ฝึกสอน พิจารณาอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม จัดเตรียมเรื่องสถานที่ห้องประชุม จัดเตรียมแพทย์และการรักษาพยาบาล จัดเตรียมเอกสารบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ประสานงานกับผู้ปกครองของผู้เล่น จัดหาผู้ช่วยงานทั่วไป รายงานการจัดเตรียมแผนดำเนินงานในฤดูกาลต่อไป เตรียมหาผู้เล่นใหม่มาเสริมทีม จัดทำสมุดคู่มือสำหรับนักกีฬา ผู้เกี่ยวข้อง และการนำทีมไปฝึกซ้อมกับทีมอื่น ๆ

การเตรียมทีมกีฬานับเป็นหัวใจสำคัญของการเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและสมรรถภาพให้เกิดความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของนักกีฬาและมีความสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเตรียมทีมที่ดีจะประกอบไปด้วย สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน สุขภาพและสมรรถภาพ

ทางกายของนักกีฬา ขวัญและกำลังใจ การบำรุงร่างกาย ในขณะที่ฝึกซ้อมรวมถึงการสนับสนุนจากผู้ปกครอง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งเสริมให้นักกีฬามีความสมบูรณ์จนถึงขีดสุด และจะส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ สิ่งที่มีก็จะเกิดขึ้นบ่อย ๆ ในการเตรียมทีมกีฬาส่วนใหญ่ ได้แก่ ปัญหาในด้านปัจจัยอื่น อาทิ ด้านงบประมาณและสวัสดิการด้านนักกีฬา และผู้ฝึกสอน เป็นต้น และกีฬาเซปักตะกร้อ ช่วงปีที่ผ่านมา มีปัญหาในเรื่องผู้ฝึกสอนนักกีฬา งบประมาณสนับสนุนการเตรียมทีม อุปกรณ์การฝึกซ้อม สถานที่เก็บตัว และการอำนวยความสะดวกในการเบิกเบี้ยเลี้ยงและด้านยานพาหนะ

จากคุณค่าและความสำคัญดังกล่าวทำให้จังหวัดต่าง ๆ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่จะจัดส่งทีมเซปักตะกร้อที่เป็นตัวแทนภาคและจังหวัดเจ้าภาพ ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำเป็นต้องเตรียมนักกีฬาให้ประสบผลสำเร็จสูง ซึ่งในฐานะผู้วิจัยเคยเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อมาก่อน ต้องการที่จะทราบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ปี 2551 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพปัญหาตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นในการเตรียมทีมอันจะเป็นแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ดี และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาเซปักตะกร้อเยาวชนไทย ให้สูงขึ้น เพื่อส่งผลให้การแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งต่อไปให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนและปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ด้อยอยู่แล้วให้ดีที่สุดและดียิ่ง ๆ ขึ้น สำหรับการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อของจังหวัดต่าง ๆ ที่มีส่วนเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อจังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ได้เข้าร่วมในการคัดตัวแทนระดับภาค ตลอดจนผู้ที่สนใจในการเตรียมทีมเซปักตะกร้อต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 360 คน แยกเป็นผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม จำนวน 72 คน และนักกีฬา จำนวน 288 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 325 คน โดยใช้การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 90 ของจำนวนประชากร และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 สถานภาพ

1.2.1 ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอน

1.2.2 นักกีฬา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพ** หมายถึง สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

2. **ปัญหา** หมายถึง ข้อขัดข้อง อุปสรรค ที่มีผลทำให้การเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ไม่ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. **สภาพและปัญหาการเตรียมทีม** หมายถึง สภาพและปัญหาที่เป็นจริงที่ประสบพบเห็นอยู่เป็นประจำในการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

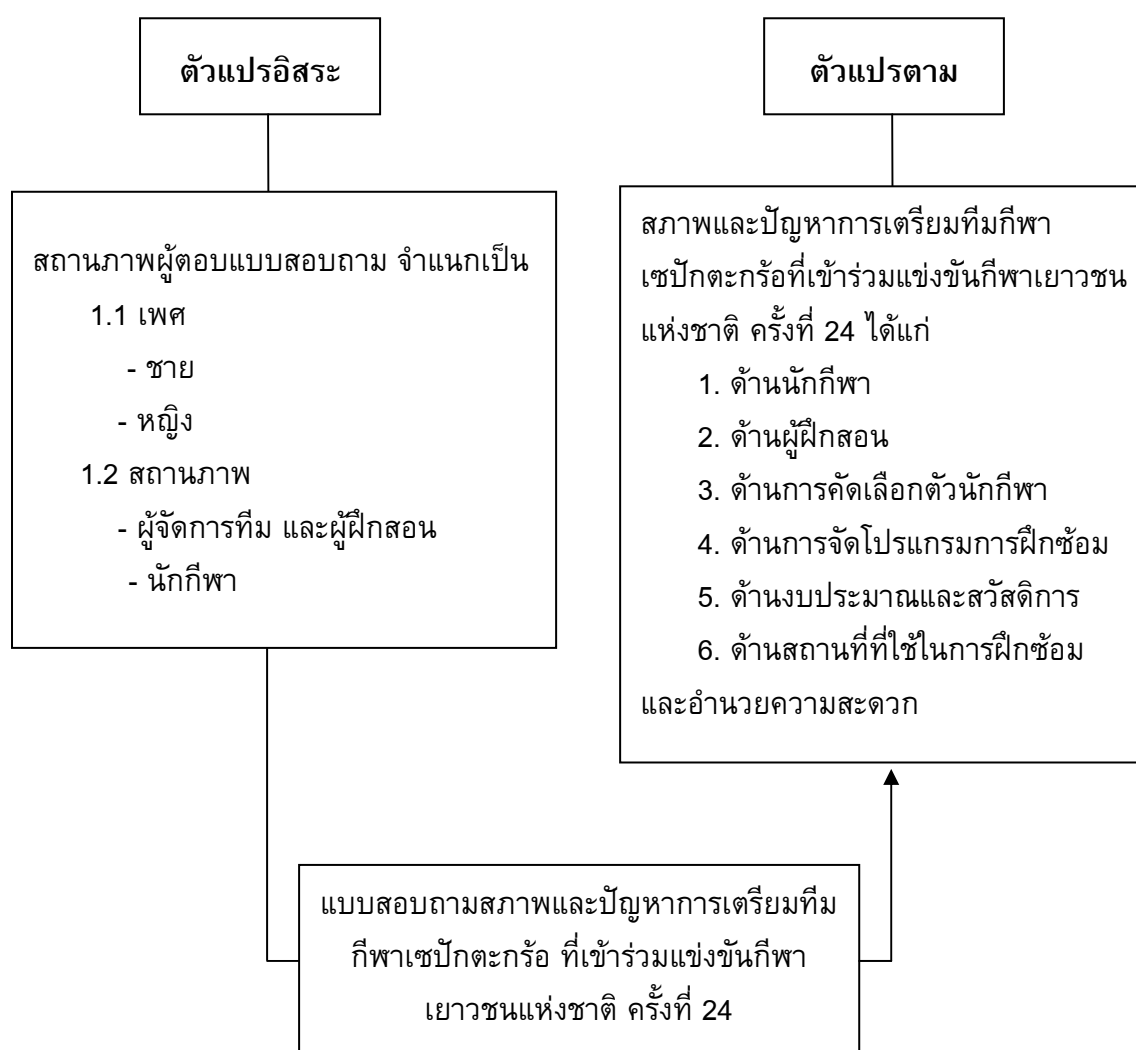
4. **การแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24** หมายถึง การแข่งขันที่มีนักกีฬาเซปักตะกร้อที่เป็นตัวแทนแต่ละภาค 5 ภาค ๆ ละ 4 ทีม ชาย 2 ทีม หญิง 2 ทีม ทีมจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพทีมชาย 1 ทีม ทีมหญิง 1 ทีม และทีมที่ได้รับรางวัลชนะเลิศครั้งที่ผ่านมา ชาย 1 ทีม หญิง 1 ทีม รวม ชาย 12 ทีม หญิง 12 ทีม

5. ผู้จัดการทีม หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารทีมเซปักตะกร้อ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งได้นำนักกีฬาเซปักตะกร้อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

6. ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อที่ได้รับการแต่งตั้งจากจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

7. นักกีฬาเซปักตะกร้อ หมายถึง นักกีฬาเซปักตะกร้อ ชายและหญิงเป็นตัวแทนภาคต่าง ๆ 5 ภาค ๆ ละ 4 ทีม ชาย 2 ทีม หญิง 2 ทีม ทีมจังหวัดเจ้าภาพจำนวน 1 ทีม ชาย 1 ทีม หญิง 1 ทีม และทีมที่ได้รับรางวัลชนะเลิศครั้งที่ 23 ชาย 1 ทีม หญิง 1 ทีม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. เพศชายกับเพศหญิง มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 แตกต่างกัน
2. ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักการเตรียมทีม
2. บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา
3. ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม
4. ปัญหาและการเตรียมทีม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

หลักการเตรียมทีม

เจษฎา เจียรนัย (2530 : 75-86) ได้กล่าวถึงการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอนว่าเป็นงานในความรับผิดชอบก่อนการรวมตัวผู้เล่นเพื่อปฏิบัติตามแผนการฝึกซ้อม ดังนั้นหากทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้ฝึกสอนได้การเตรียมไว้อย่างพร้อมเพรียงแล้ว เมื่อถึงวันนัดหมายผู้เล่นมารวมตัวกันผู้ฝึกสอนจะสามารถดำเนินการฝึกซ้อมได้ทันที จะเป็นได้ว่าภารกิจของผู้ฝึกสอนในช่วงการเตรียมทีมนั้นเป็นภารกิจเบื้องต้นในการทำงาน ซึ่งเป็นภารกิจที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภารกิจในช่วงอื่นแต่อย่างใด โดยมีหลักการเตรียมทีมดังนี้

1. กำหนดปรัชญาการบริหารทีม
2. รูปแบบการเล่นของทีม
3. จัดทำผู้ฝึกสอนซึ่งคลินิก
4. จัดรูปแบบบริหารคณะผู้ฝึกสอน
5. พิจารณาอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม
6. จัดเตรียมเรื่องสถานที่ห้องประชุม
7. จัดเตรียมแพทย์และการรักษาพยาบาล
8. จัดเตรียมเอกสารบันทึกข้อมูลต่าง ๆ
9. ประสานกับผู้ปกครองของนักกีฬา
10. จัดหาผู้ช่วยงานทั่วไป
11. รายงานการจัดเตรียมแผนดำเนินงานในฤดูกาลต่อไป
12. เตรียมหาผู้เล่นใหม่มาเสริมทีม

13. จัดทำสมุดคู่มือสำหรับนักกีฬา ผู้เกี่ยวข้อง

14. การนำทีมไปฝึกซ้อมกับทีมอื่น ๆ

การเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆล้วนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนามาตรฐานการกีฬาและมีความต้องการชัยชนะ ในการเตรียมกีฬาที่มาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันนั้น มงคล แฝงสาเคน (2531: 212) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การจัดหางบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา

2. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา

3. การจัดหาอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆกับการกีฬา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตู้เก็บของและสิ่งอื่น ๆ

4. การดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาที่เหมาะสม

5. การสร้างสมรรถภาพด้านกีฬาได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่าง ๆ

6. การวางแผนป้องกันการบาดเจ็บด้านการกีฬา เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บด้านการกีฬา การเตรียมอุปกรณ์เครื่องป้องกันการบาดเจ็บด้านการกีฬา

7. การสร้างสมรรถภาพร่างกายและบำรุงรักษาสุขภาพจิตใจของนักกีฬาตลอดจนการให้อาหารการพักผ่อนและอื่น ๆ

8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

9. การตรวจค้นหา ความบกพร่องทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนการบำบัดด้วยการแพทย์

10. การศึกษากฎ กติกา การแข่งขัน การเตรียมให้สอดคล้องกับกฎกติกาของการแข่งขัน

11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุก ๆ ด้าน

12. การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักกีฬาในทุก ๆ ด้าน

13. การศึกษาเชิงกลวิธีการเล่นของคู่แข่ง การสอดแนม

14. การขนส่งนักกีฬาไปยังสนาม ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน

15. การศึกษาสภาวะต่าง ๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขันและการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่าง ๆ

16. การประชุมตกลงนัดหมายเกี่ยวกับการแข่งขันเช่นพิธีเปิด-ปิด กำหนดการแข่งขัน เวลาการแข่งขัน กฎกติกาเฉพาะของการแข่งขัน

17. การวางแผนการเล่น ก่อนการแข่งขัน การจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขันและตัวสำรอง การกำหนดสัญญาณต่าง ๆ

18. การปฐมพยาบาล ทั้งในกรณีทั่วไป และเฉพาะกรณี

19. การฟื้นฟูสภาพของทีระหว่างพักการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพร่างกาย การนวด การให้น้ำ การแนะนำ และการแก้ไขวิธีการเล่น

20. การปฏิบัติตัวหลังการแข่งขัน การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย

การเตรียมทีมที่ดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนา ในการกีฬาก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทำให้การแข่งขันมีมาตรฐาน ได้รับการสนับสนุนและได้รับความนิยมชมชอบ จากผู้ชม ดังจะเห็นได้จากการที่มีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยตรง เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันการพลศึกษา ศูนย์ท่องเที่ยวและกีฬามหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน และองค์กรของเอกชนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยตรง เช่น ธนาคาร ทหาร ตำรวจ ตลอดจนข้าราชการ หน่วยงานต่าง ๆ ได้จัดการแข่งขันกีฬาอย่างมากมาย มีทีมกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันหลายทีมในแต่ละรายการแข่งขัน และใช้เวลาการแข่งขันหลายวัน ก็เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าในปัจจุบันได้มีการเตรียมทีมกีฬาขึ้นอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้เรายังสังเกตถึงความนิยมทางการกีฬาได้จากการกระจายข่าวของสื่อมวลชน มีการถ่ายทอดกีฬาประเภทต่าง ๆ ทางทีวี ซึ่งได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างดี ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ ที่แสดงถึงความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าของกีฬาเป็นประจำวัน ปัจจุบันกีฬาแทบทุกชนิดจะมีการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศแทบทุกระดับ ความนิยมทางการกีฬาในลักษณะของผู้เล่นและในลักษณะของผู้ดูนั้นนับว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง สังเกตเห็นได้จากการแข่งขันกีฬา โดยทั่วไปมักจะพบอยู่เสมอว่าการแข่งขันนัดใดก็ตามที่คู่แข่งมีมาตรฐานการเล่นกีฬาต่ำ เล่นไม่ประทับใจผู้ชมไม่สู้สึกันแพ้ชนะกันมากเกินไป ก็จะมีผู้นิยมหรือผู้ชมในนัดนี้น้อย แสดงให้เห็นมาตรฐานการเล่นว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นควรจะพัฒนาการกีฬาให้เป็นที่นิยมกันมากขึ้น และในการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมทีมให้มีความพร้อมในทุกๆ ด้านเพื่อให้การแข่งขันเป็นการแข่งขันที่มีมาตรฐานการแข่งขันกีฬาส่ง มีความสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ อันจะเป็นแนวทางให้เกิดความนิยมมากขึ้น

การเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับการแข่งขัน เพื่อให้มีความพร้อมที่จะทำการแข่งขันตลอดเวลา ผลของการแข่งขันจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของการเตรียมทีม ซึ่ง เกษม นครเขตต์ (2521: 70-71) กล่าวว่าในการเตรียมทีมกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันนั้นมิใช่ยากเย็นอะไร หากสักแต่จะทำเพื่อเข้าแข่งขันให้พ้น ๆ หน้าที่ไปเท่านั้นแต่การเตรียมทีมนักกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้นมิใช่ง่ายเลย ซึ่งในการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันต้องการความสามารถของตัวนักกีฬา และผู้เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ ความสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิดดังนี้

1. ความสามารถทางด้านเทคนิค ได้แก่ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬานั้น ๆ ซึ่งนักกีฬาจะต้องทำการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญพิเศษ เทคนิคในการเล่นกีฬา ประเภทต่าง ๆ จะถูกคิดค้นขึ้นโดยผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายเช่น ตัวนักกีฬาเอง ซึ่งเป็นผู้ มีประสบการณ์ในการแข่งขันมานานหรือจากผู้ฝึกสอน เป็นต้น เพื่อคิดค้นเทคนิคใหม่ ๆ ที่จะทำให้นักกีฬาของตนเองหรือนักกีฬาของตนสามารถทำการแข่งขันอย่างได้เทียบคู่ต่อสู้ ก็จะนำมาทดลองปฏิบัติดูจนเห็นว่าดีเป็นอย่างไรก็จะนำไปใช้ในขณะทำการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาประเภททีม เช่น เซปักตะกร้อ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ก็มีการคิดค้นระบบการเล่นการรุกและการรับที่มีประสิทธิภาพ แล้วนำมาให้นักกีฬาของตนฝึกสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เรียกว่า การฝึกเทคนิคทั้งสิ้น เทคนิคใหม่ ๆ ในการเล่น

กีฬาจะถูกคิดค้นและพัฒนาต่อไปอีกจึงเป็นเรื่องที่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนตลอดจนผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ จะต้องศึกษาหาวิธีการเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อนำมาฝึกฝนอยู่เสมอ

2. สมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความสามารถของร่างกายในด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาแต่ละประเภทได้แก่ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความอดทนของกล้ามเนื้อ การทำงานประสานสัมพันธ์กันของประสาทและกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความแคล่วคล่องว่องไว ความอ่อนตัว เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งนักกีฬาที่จะลงทำการแข่งขันจำเป็นต้องฝึกซ้อมเป็นพิเศษนอกเหนือจากการฝึกทางด้านเทคนิค

การเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของแต่ละคนย่อมมีสาเหตุหรือมีสิ่งดลบันดาลใจที่ต่างกันเช่น เล่นด้วยใจรัก เล่นเพราะถูกชักชวน เล่นเพื่อสุขภาพเล่นเพราะอยากแสดงออกหรือเล่นเพื่อสิ่งตอบแทน ซึ่งปัจจุบันกีฬาเซปักตะกร้อได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางไปทั่วโลก นักกีฬามีความสามารถสูงและได้ไปเล่นเป็นอาชีพในต่างประเทศจะได้รับรางวัลตอบแทนเป็นจำนวนมาก จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีผู้สนใจเล่นกีฬาเซปักตะกร้อมากขึ้น

การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จในการแข่งขันต้องมีการเตรียมตัวหรือเตรียมทีมที่ดี การเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ นับว่าเป็นงานที่หนักพอสมควรสำหรับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีหน้าที่วางแผนการเตรียมทีม เช่น การคัดเลือกตัวนักกีฬา การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม การเก็บตัวฝึกซ้อม งบประมาณ สวัสดิการและงานต่างๆอีกมากมาย ซึ่งภาระความรับผิดชอบต่างๆที่กล่าวมานั้นส่วนใหญ่จะตกอยู่กับผู้ฝึกสอน ดังที่ เจษฎา เจียรนะย (2530: 74) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อฤดูกาลแข่งขันล่าสุดสิ้นสุดลงก็ถึงเวลาที่ผู้ฝึกสอนจะต้องวางแผนเพื่อเตรียมนักกีฬาเสริมงานของทีมงานในการแข่งขันฤดูกาลต่อไปจะเห็นว่างานผู้ฝึกสอนเป็นงานไม่มีวันสิ้นสุดเมื่อจบฤดูกาลแข่งขันไปแล้วถึงแม้ว่านักกีฬาจะมีโอกาสได้พัก แต่ผู้ฝึกสอนกลับต้องใช้ความคิด เพื่อวางแผนต่อไปไม่มีโอกาสพักเช่นนักกีฬาสาเหตุที่ผู้ฝึกสอนต้องรับภาระดังนี้ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างในฤดูกาลแข่งขันที่ผ่านมาเพียงจะจบสิ้นอุปสรรคและปัญหาต่างๆของทีมยังคงได้รับความบั่นทอนอยู่ในความทรงจำของผู้ฝึกสอน ช่วงเวลา ดังกล่าว จึงเหมาะสมที่สุดสำหรับผู้ฝึกสอนและสต๊าฟที่มาร่วมกันปรึกษาเกี่ยวกับการบริหารของตน

เมื่อได้บุคคลที่จะรับผิดชอบในการเตรียมทีมได้แล้ว ผู้ที่รับผิดชอบทั้งหมดจะต้องจัดการเตรียมทีม เพื่อให้มีมาตรฐานสูงในการเข้าร่วมการแข่งขันดังที่ มงคล แผงสาเคน (2531: 212) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. จัดทำงบประมาณเพื่อการเตรียมทีม
2. เตรียมสถานที่ฝึกซ้อมและสถานที่เก็บตัวฝึกซ้อม
3. จัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมสำหรับทีมและบุคคล
4. คัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสมและติดต่อประสานงานของอนุญาตจากผู้ปกครอง
5. สร้างสมรรถภาพทางกายได้แก่การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่าง ๆ
6. สร้างสมรรถภาพทางกายและบำรุงรักษารักษาสุขภาพจิตใจของนักกีฬา

7. สร้างคุณลักษณะที่ดีแก่นักกีฬาได้แก่ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กฎกติกา และมารยาทในการแข่งขันพร้อมเตรียมเอกสารต่าง ๆ

8. ป้องกันการบาดเจ็บของนักกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์การปฐมพยาบาลเบื้องต้น พาหนะและอื่น ๆ

9. การประชุมปรึกษาหารือถึงปัญหาต่าง ๆ ในขณะเตรียมทีมประเมินความสามารถของนักกีฬาและนัดหมายในการเข้าร่วมการแข่งขัน

10. การปฏิบัติหลังการแข่งขันการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจและแจ้งผู้ปกครองให้ทราบหลังเสร็จสิ้นการแข่งขัน

หลักการพัฒนาด้านทีม

การที่ผู้ฝึกสอนจะสร้างทีมหรือนักกีฬาให้เกิดความสามารถสูงสุดได้นั้น สิ่งแรกที่จะต้องคำนึงก็คือ การพัฒนาด้านทีม (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2536 : 72-73)

1. การยอมรับซึ่งกันและกัน (Mutual Respect) ความก้าวหน้าและความสำเร็จของทีมนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ภายในทีม โดยเฉพาะนักกีฬาดำเนินการยอมรับซึ่งกันและกัน และยอมรับนับถือในตัวผู้ฝึกสอนด้วย

2. ความสัมพันธ์และเข้าใจกัน (Effective Communication) มีความเข้าใจกัน เอาใจใส่ดูแลพร้อมเพียงสามัคคี สามารถรับผิดชอบร่วมกันได้ดี และเข้าใจกับผู้ฝึกสอนได้ดี

3. มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของทีม (The Feeling of an importance) ทุกคนยอมรับและรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในทีม มีความสำคัญต่อทีม ชะงัดด้วยกันแพ้วแพ้วด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นตัวจริงหรือตัวสำรอง มีความผูกพันในความรู้สึกของทีมร่วมกัน

4. เข้าใจจุดมุ่งหมายของทีม (Goal) นักกีฬาและผู้ร่วมทีมต่างมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของทีม รู้จักปรับปรุงแก้ไขการกระทำต่าง ๆ เพื่อนำทีมสู่เป้าหมายที่ต้องการ

5. มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน (Fair Treatment) มีความเข้าใจ ห่วงใย มีความรักและความอบอุ่นใจร่วมกัน มีสิทธิเท่าเทียมกัน เอื้ออาทรต่อกันดุจพี่น้อง อยู่ในทีมเดียวกันไม่มีการถืออภิสิทธิ์เหมือนคนอื่น

ผู้ฝึกสอนจึงต้องหาวิธีการตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ เพื่อสร้างคุณสมบัติเหล่านี้ ให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาในทีมทุกคน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของกระบวนการชี้แนะ ฝึกสอนหรืออบรมตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ ระดับของสติปัญญา และใช้วิธีการจูงใจด้วยเทคนิคต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดคุณสมบัติต่าง ๆ ตามที่ต้องการซึ่งเป็นภารกิจอันยิ่งใหญ่สำหรับผู้ฝึกสอนแต่เป็นการนำทีมก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่สูงสุด และผลสำเร็จในบั้นปลายโดยไม่ยาก

หลักการคัดเลือกนักกีฬา

การคัดเลือกนักกีฬา เป็นเรื่องสำคัญในการเตรียมทีม (เจษฎา เจียรนัย. 2530: 65) ได้ให้หลักการคัดเลือกนักกีฬา ดังนี้

หลักการเบื้องต้นในการคัดเลือกนักกีฬา ก็คือ ผู้ฝึกสอนต้องกระทำทุกอย่างให้อยู่บนพื้นฐานที่ว่าทำอย่างไรผู้เล่นทุกคนที่ผู้ฝึกสอนคัดเลือกมาจะมีความสามารถปรับตัวปรับใจเล่นฝึกซ้อม และแข่งขันรวมเป็นหนึ่งเดียวกันได้ เพราะปัญหาสำคัญยิ่งเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม หรือ “ทีมเวิร์ค” นั้น หากเกิดมีขึ้นไม่ว่าจะระหว่างผู้ฝึกสอนหรือกับผู้เล่น หรือระหว่างผู้เล่นด้วยกันเองแล้ว เป็นอุปสรรคที่ร้ายแรงที่สุดใจการสร้างทีม เป็นอุปสรรคแรกที่ต้องถูกกำจัดให้สูญสิ้นไป ในการเตรียมทีม หากปล่อยให้ปัญหารื้อรัง อุปสรรคนี้จะเพิ่มพูน และค่อย ๆ กัดกร่อนทำลายทีมของผู้ฝึกสอนไปไม่มีวันสิ้นสุด ทำให้ผลการเตรียมทีม การสร้างทีมของผู้ฝึกสอนไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งแน่นอนที่สุด วิธีการที่ถูกต้องก็คือ ผู้ฝึกสอนควรป้องกันมิให้เกิดมีขึ้นดีกว่าไปแก้ไขที่ปลายเหตุ นั่นคือผู้ฝึกสอนต้องพิจารณาเลือกสรรผู้เล่นที่นอกจากจะมีฝีมือดีเยี่ยมแล้วต้องเป็นผู้เล่นที่มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงการเล่น และปรับตัวปรับใจเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดีด้วย

ในการคัดเลือกนักกีฬาผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องพิจารณาไปถึงอนาคต หรือพูดง่าย ๆ ว่า ผู้ฝึกสอนต้องมองการณ์ไกลเช่นเดียวกันกับการพิจารณาถึงสภาพปัจจุบัน ผู้ฝึกสอนจะต้องจดจำไว้ว่า ทีมที่เราจะสร้างในอนาคตต้องมีสไตล์ (Style) การเล่นไม่แตกต่างไปจากทีมที่เรามีอยู่ในปัจจุบัน นั่นคือ ผู้ฝึกสอนต้องเตรียมสร้างผู้เล่นไว้เพื่อทีม หรือเพื่อทดแทนผู้เล่นที่จะขาดหายไป หรือเลิกเล่นไปในอนาคต

ชลัช ภิรมย์ (2539: 79) ได้กล่าวถึงหลักการพิจารณาเลือกผู้เล่น 4 ประการ ดังนี้

1. การประสานงานของร่างกายดี (Coordination) เป็นความสามารถในการทำงานระบบประสาทสั่งการในการเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้การเคลื่อนไหวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในขณะที่เล่นโดยไม่มีลูกเตะกร้อ และขณะที่เล่นกับลูกเตะกร้อ
2. สมรรถภาพร่างกายดี (Physical Conditioning) เป็นความสามารถด้านร่างกายที่แสดงออกในด้านความแข็งแรง ความอดทน ความเร็ว ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการเล่นเตะกร้อ
3. องค์ประกอบต่าง ๆ ด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) มีสภาพจิตใจและความคิดที่ดีต่อการเล่น เช่น มีแรงจูงใจในการเล่น มีความอยากเอาชนะ ฯลฯ
4. ความชาญฉลาดในการเล่น (Game Intelligence) เป็นความสามารถด้านสติปัญญาในการคิดวิธีการเล่นที่เกิดความได้เปรียบคู่ต่อสู้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และเพื่อนร่วมทีม ซึ่งแตกต่างจากความฉลาดในการเรียนหรือการใช้ชีวิตประจำวัน

วิทยาศาสตร์การกีฬา (2546: 3-5) ได้กล่าวถึง การเลือกนักกีฬาให้เหมาะกับกีฬาแต่ละชนิดดังนี้

ในอดีตยุคกรีกโบราณ นักวิทยาศาสตร์ ได้แบ่งร่างกายมนุษย์เป็น 2 กลุ่ม คือ ไฟทีสิก (Phythisic) เป็นมนุษย์ที่จัดอยู่ในกลุ่มเรือนร่างผอม และแอฟโพเพลกติก (Apoplectic) จัดอยู่ในกลุ่มอ้วนเตี้ย ลำสัน แต่โครงสร้างของมนุษย์จากการศึกษาวิเคราะห์โดย เชลดอน (William Herbert Sheldon) นักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง ได้จำแนกชนิดของร่างกายมนุษย์ไว้ 3 แบบ

1. เอ็นโดมอร์ฟ (Endomorph) ร่างกายใหญ่มีปริมาณไขมันในร่างกายมาก
2. มีโซมอร์ฟ (Mesomorph) กล้ามเนื้อและกระดูกพัฒนาตามสัดส่วนความสูง มีรูปร่าง

ที่ได้สัดส่วนแข็งแรง

3. เอกโตมอร์ฟ (Ectomorph) ร่างผอมเพรียว

ขณะเดียวกัน ดร.เจ.อี.ลินด์ซีย์ คาเตอร์ (J.E. Lindsey Carter) ได้ทำการวิจัยประเภทนักกีฬาโอลิมปิกและนักกีฬาที่สร้างสถิติโลกทั้งหลาย พบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่มีโครงสร้างอยู่ในกลุ่มมีโซมอร์ฟ เนื่องจากนักกีฬากลุ่มนี้ แข็งแรงรูปร่างได้สัดส่วน น้ำหนักตัวได้สัดส่วนกับความเสี่ยงส่วนที่เรียกว่าร่างผอมเพรียวนั้น อธิบายว่าไม่ได้เป็นหุ่นร่างไม่เสียบผิ แต่หมายถึงอัตราส่วนระหว่างกระดูก กล้ามเนื้อ หัวใจ และตับพวกรวมเมื่อเทียบกับปริมาณของไขมัน

โครงสร้างของนักกีฬาที่เหมาะสมในแต่ละชนิด สนธยา สีละมาต (2547 : 500 - 507) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. กรีฑา (Athletics)

1.1 การวิ่งระยะสั้น (Sprinting) เวลาปฏิกิริยา (และความสามารถในการตอบสนองต่อการปฏิบัติซ้ำ ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง) การสั่งการของระบบประสาทกล้ามเนื้อ ความสัมพันธ์ของระบบกล้ามเนื้อและความสามารถในการคลายตัวของกล้ามเนื้อที่ดี ความสามารถในการจัดการกับความเครียด ขายาว

1.2 การวิ่งระยะกลาง (Middle-distance Events) ความสามารถสูงสุดในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจนและใช้ออกซิเจนสูงสุด การทนทานต่อระดับของกรดแลคติกและการเป็นหนี้ ออกซิเจน ความสามารถในการจัดการกับความเครียด มีความตั้งใจในการจัดการกับความเครียด มีความตั้งใจสูงและสามารถที่จะรักษาความตั้งใจไว้ได้ระยะเวลานาน

1.3 การวิ่งระยะไกลและเดิน (Distance Running and Walking) ความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุด ปริมาตรหัวใจ ทนทานต่อความเมื่อยล้า มีความพยายามและแรงจูงใจสูง

2. ประเภทกระโดด (Jumping Event) เวลาปฏิกิริยาและพลังความแข็งแรง (Explosive Power) สูง ด้วยการมีขายาว มีความสามารถสูงสุดในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic Power) สูงความสามารถในการจัดการกับความเครียด มีความตั้งใจสูงและสามารถที่จะรักษาความตั้งใจไว้ได้ระยะเวลานาน

3. ประเภททุ่มพุ่งขว้าง (Throwing Event) สูงและกล้ามเนื้อมาก มีความสามารถสูงสุดในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic Power) สูง มีช่วงหัวไหล่กว้าง เวลาปฏิกิริยามีความตั้งใจสูงและสามารถที่จะรักษาความตั้งใจไว้ได้ระยะเวลานาน

4. บาสเกตบอล (Basketball) สูง ด้วยแขนยาว มีความสามารถสูงสุดในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic Power) สูง มีความสามารถในการทำงานแบบใช้ออกซิเจน (Aerobic Capacity) สูง ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อ ความสามารถในการทนทานต่อความเมื่อยล้าและความเครียด มีปฏิภาณไหวพริบและมีสปิริตกับเพื่อนร่วมทีม

5. มวยสากล (Boxing) มีสมาธิดี มีความกล้าหาญ เวลาปฏิกิริยา ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อและปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการทำงานแบบใช้ออกซิเจน (Aerobic Capacity) สูง มีความสามารถสูงสุดในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic Power) สูง

6. จักรยาน (Cycling) มีความสามารถในการทำงานแบบใช้ออกซิเจน (Aerobic Capacity) สูง ปริมาตรหัวใจและความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุด ความสามารถในการจัดการกับความเครียด มีความพยายามสูง

7. กระโดดน้ำ (Diving) รักษาการทรงตัวได้ดี มีความกล้าหาญ ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อ มีสมาธิดี ความสามารถในการจัดการกับความเครียด

8. ฟันดาบ (Fencing) เวลาปฏิกิริยาความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อมีปฏิภาณไหวพริบ ความสามารถในการทนทานต่อความเมื่อยล้าและความเครียด มีความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจนและใช้ออกซิเจนสูง

9. ยิมนาสติก (Gymnastics) ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว พลังรักษาการทรงตัวได้ดี มีความพยายามสูง ความสามารถในการจัดการกับความเครียด การควบคุมอารมณ์ มีความสามารถสูงสุดในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน (Anaerobic Power) สูง

10. ฮอกกี้ (Hockey) สูง แขนยาว ช่วงหัวไหล่กว้าง มีปฏิภาณไหวพริบ กล้าหาญ มีสปิริตกับเพื่อนร่วมทีม มีความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจนและใช้ออกซิเจนสูง แข็งแรง กำยำ

11. ยูโด (Judo) ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อ เวลาปฏิกิริยามีปฏิภาณไหวพริบ ช่วงหัวไหล่กว้าง

12. คายัคและแคนู (Kayaking and canoeing) ช่วงหัวไหล่กว้าง แขนยาว มีสมาธิดี มีความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจนและใช้ออกซิเจนสูง ความสามารถในการทนทานต่อความเมื่อยล้าและความเครียด

13. พายเรือ (Rowing) มีความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน และใช้ออกซิเจนสูง ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อ มีสมาธิดี สูง แขนยาว ช่วงหัวไหล่กว้าง ความสามารถในการทนทานต่อความเมื่อยล้าและความเครียด

14. รักบี้ (Rugby) สูงร่างกายกำยำ ช่วงหัวไหล่กว้าง มีความกล้าหาญ ซื่อสัตย์ มีปฏิภาณไหวพริบ และมีสปิริตกับเพื่อนร่วมทีม มีความสามารถในการทำงานแบบใช้ออกซิเจนสูง ความเร็ว และพลัง

15. ยิงปืน (Shooting) ความสัมพันธ์ของระบบประสาทและกลไกในการมองอย่างดี เวลาปฏิกิริยา มีสมาธิดี ความสามารถในการทนทานต่อความเมื่อยล้า การควบคุมอารมณ์

16. ฟุตบอล (Soccer) ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อ มีสปิริตกับเพื่อนร่วมทีม ความสามารถในการทนทานต่อความเมื่อยล้าและความเครียดมีความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจนและใช้ออกซิเจนสูง มีปฏิภาณไหวพริบ

17. ว่ายน้ำ (Swimming) ผอม แขนยาวและเท้าใหญ่ ช่วงหัวไหล่กว้าง มีความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน และใช้ออกซิเจนสูง

18. วอลเลย์บอล (Volleyball) สูง แขนยาว ช่วงหัวไหล่กว้าง มีความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจนและใช้ออกซิเจนสูงความสามารถในการทนทานต่อความเมื่อยล้าและความเครียด มีปฏิภาณไหวพริบ และมีสปิริตกับเพื่อนร่วมทีม

19. โปโลน้ำ (Water Polo) สูง แขนยาว ช่วงหัวไหล่กว้าง มีความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน และใช้ออกซิเจนสูง มีปฏิภาณไหวพริบ และมีสปิริตกับเพื่อนร่วมทีมความสามารถในการทนทานต่อความเมื่อยล้าและความเครียด

20. ยกน้ำหนัก (Weightlifting) พลัง ช่วงหัวไหล่กว้าง ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อ ความสามารถในการทนทานต่อความเมื่อยล้าและความเครียด

21. มวยปล้ำ (Wrestling) ความสัมพันธ์ของระบบประสาทกล้ามเนื้อ และเวลาปฏิกิริยา มีความสามารถในการทำงานแบบไม่ใช้ออกซิเจน และใช้ออกซิเจนสูง มีปฏิภาณไหวพริบ ช่วงหัวไหล่กว้าง แขนยาว

22. เซปักตะกร้อ ตำแหน่งตัวทำ ฉลาด มีปฏิภาณไหวพริบดี ตำแหน่งตัวซ่ง มีความคล่องแคล่วว่องไวสูง ตำแหน่งหลัง ต้องสูงกล้ามเนื้อขาแข็งแรง วงสวิงขาได้กว้าง

การเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ

เมื่อฤดูการแข่งขันล่าสุดสิ้นสุดลง ก็ถึงเวลาที่ผู้ฝึกสอนจะต้องเริ่มวางแผน เพื่อเตรียมทีมของตนในการเล่นฤดูแข่งขันต่อไป จะเห็นได้ว่า งานผู้ฝึกสอนนั้นเป็นงานที่ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อจบสิ้นฤดูการแข่งขันไปแล้วถึงแม้นักกีฬาจะได้โอกาสพัก แต่ผู้ฝึกสอนกลับจะต้องใช้ความคิดเพื่อวางแผนงานต่อไป หาได้มีโอกาสพักดังเช่นนักกีฬาไม่ สาเหตุที่ผู้ฝึกสอนต้องรับภาระดังนี้ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างในฤดูกาลแข่งขันที่ผ่านมาเพิ่มจะจบสิ้น อุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ของทีมยังคงได้รับการบันทึกอยู่ในความทรงจำของผู้ฝึกสอนหากผู้ฝึกสอนไม่ได้โอกาสแรกนี้คิดวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหา ปลดปล่อยทิ้งไว้นานเข้าความทรงจำต่าง ๆ ความคิดต่าง ๆ ของผู้ฝึกสอนก็อาจลืมนั่นหายไปได้ช่วงเวลาดังกล่าวจึงเหมาะสมที่สุดสำหรับผู้ฝึกสอนและสต๊าฟที่จะมาร่วมปรึกษาหารือเรื่องราวเกี่ยวกับการบริหารของตน ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายหลักก็คือการประเมินผลการดำเนินงานทุกอย่างที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนนั่นเองบทสรุปและข้อเสนอแนะที่ได้จากการระดมความคิดเห็นทั้งผู้ฝึกสอนและสต๊าฟจะเป็นแนวทางเป็นแบบแผนของผู้รับผิดชอบทีมในการนำไปปฏิบัติในฤดูการแข่งขันต่อไป

การเตรียมของผู้ฝึกสอนนั้นตัวผู้ฝึกสอนเองต้องมีการกิจที่ต้องปฏิบัติทั้งด้านการใช้ความคิด และการลงมือกระทำ ซึ่งพอสรุปได้เป็น ข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

1. สิ่งแรกที่คุณฝึกสอนจะต้องกระทำการให้สำเร็จในการเตรียมทีมไว้สำหรับฤดูการแข่งขันใหม่ คือ การกำหนดปรัชญาที่แน่นอนในการบริหารทีมของตนเอง จากประสบการณ์ที่ผ่านมาผู้ฝึกสอนอาจมีความรู้สึกว่ปรัชญาที่ตนเองยึดถือแต่ก่อนหน้านี้อาจมีความจำเป็น หรือถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนแปลงบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงไปของผู้เล่นที่มีอยู่

และทีม ผู้ฝึกสอนก็จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงปรัชญาผู้ฝึกสอนเสียใหม่ อาทิ ปรัชญาเกี่ยวกับทางดำเนินมนุษย์สัมพันธ์กับบุคคลอื่น สไตล์ของการเล่นของทีม ลักษณะการฝึก กฎระเบียบวินัยของผู้เล่น การคัดเลือกตัวนักกีฬา การตัดตัวนักกีฬารวมทั้งปรัชญาเกี่ยวกับชัยชนะและการพ่ายแพ้ เป็นต้น สิ่งทีกล่าวนี้นี้เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับตัวผู้ฝึกสอน เพราะงานในหน้าที่ผู้ฝึกสอนย่อมต้องตอบคำถามของบุคคลอื่นเสมอ การตอบคำถามของผู้ฝึกสอนถือว่าผู้ฝึกสอนเป็นผู้ดูแลทีม ดังนั้นคำตอบของผู้ฝึกสอนก็คือคำตอบของทีม ทีมที่มีผู้ฝึกสอนมีปรัชญาแน่นอนมีแนวทางในการดำเนินงานอย่างมีระบบ และสามารถให้ความเชื่อมั่นแก่บุคคลอื่นได้เช่นเดียวกับผู้ฝึกสอนได้สร้างความเชื่อมั่นแก่ลูกทีมของตน

2. สิ่งทีผู้ฝึกสอนจะต้องพิจารณาประการต่อมาในการเตรียมทีมคือ พื้นฐานหรือสไตล์การเล่นของทีมที่ใช้เล่นในฤดูกาลหน้า ไม่ว่าจะเป็นการรุกหรือการรับ แต่หากเป็นกีฬาประเภทบุคคล เช่น ยิมนาสติก ผู้ฝึกสอนจะต้องหวนกลับไปพิจารณาทักษะพื้นฐานของผู้เล่นอีกครั้ง พร้อมกับขอคำปรึกษาหารือและขอคิดเห็นจากสต๊าฟผู้ฝึกสอน ต้องมีการถกเถียง ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางอย่างของผู้ฝึกสอนและในที่สุดก็จะถึงข้อยุติว่าควรจะใช้สไตล์ใดกับนักกีฬาคนนั้น หรือควรจะใช้วิธีการสอนอย่างไรกับนักกีฬาคนนี้

สำหรับเรื่องสไตล์การเล่นทั้งเกมรุกและเกมรับของทีมนั้น ทั้งผู้ฝึกสอนและสต๊าฟ ผู้ฝึกสอนสามารถที่จะระดมความคิดสรรหามาใช้กับทีมของตนได้มากมาย อย่างน้อยก็เท่ากับจำนวนของสต๊าฟผู้ฝึกสอนและสไตล์การเล่นเหล่านี้บางสไตล์ก็สร้างความสำเร็จให้กับทีม บางสไตล์ก็สร้างความล้มเหลวให้กับทีม นั่นคือ แสดงให้เห็นว่า สำหรับทีมกีฬาของผู้ฝึกสอนแล้วไม่มีสไตล์การเล่นที่ดีที่สุด ในทางที่ควรปฏิบัติผู้ฝึกสอนและสต๊าฟผู้ฝึกสอนควรเลือกสไตล์การเล่นที่พวกตนถนัดและเชี่ยวชาญที่สุดมาใช้สอนลูกทีมการนำสไตล์การเล่น หรือลอกเรียนแบบสไตล์การเล่นของทีมอื่น ซึ่งผู้ฝึกสอนคิดว่าเป็นทีมชั้นนำมาใช้กับทีมของตนโดยที่ผู้ฝึกสอนมิได้พิจารณาพื้นฐานทักษะของลูกทีมของตนเลยนั้นนับเป็นความคิดที่ผิดพลาดอย่างมหันต์ ซาบอด เจ.ราฟ (Sabock J.Ralph) กล่าวว่า “ปัจจัยที่ควรพิจารณา 2 ประการ ในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน ก็คือ ระดับความสามารถในการสอนของผู้ฝึกสอนหนึ่ง และสองระดับความสามารถในการเล่นของลูกทีม” เพราะไม่มีการปฏิบัติหรือการกระทำใด ๆ ที่ยากยิ่งไปกว่าการประสานความเข้าใจกับพื้นฐานความสามารถของตนกับลูกทีมแล้ว พื้นฐานที่จะนำมาสร้างในสไตล์การเล่นของทีมก็คงอยู่บนความเลื่อนลอยและขาดความมั่นคงในที่สุด

3. ขั้นตอนต่อไปของการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอนก็คือ การจัดทำ “Coaching Clinic” เช่น การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การเข้ารับการฝึกอบรม การประชุมกลุ่มย่อย การพบปะพูดคุยกันในหมู่ผู้ฝึกสอน ฯลฯ ทั้งผู้ฝึกสอนและสต๊าฟผู้ฝึกสอนควรเข้าในการดำเนินการดังกล่าวอย่างน้อยปีละครั้งสำหรับประเทศไทยการจัด Coaching Clinic นั้น มีน้อยครั้งมาก เพราะอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ เช่น ในเรื่องของงบประมาณและการอำนวยความสะดวกด้านที่เกี่ยวกับตัวบุคคลกร และผู้เข้ารับการอบรม เป็นต้น เท่าที่ทราบหน่วยงานที่รณรงค์ดำเนินการในเรื่องนี้ก็มี องค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับกรมพลศึกษา รวมทั้งสมาคมกีฬาบางแห่งที่ริเริ่มดำเนินการเรื่องนี้ปัจจัยที่เป็นปัญหามากที่สุดเห็นจะได้แก่ การเดินทาง

ของผู้รับการอบรม ซึ่งอยู่ห่างไกลจากสถานที่จัดมาก โดยเฉพาะไปจัดในต่างจังหวัด ตามศูนย์กีฬาต่าง ๆ ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะคลี่คลายไปในทางที่ดี เพราะองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยกำลังเร่งขยายโครงการเกี่ยวกับด้านนี้ โดยการจัดตั้งศูนย์เหล่านั้นด้วย

4. การเตรียมทีมขึ้นไปของผู้ฝึกสอน ก็คือ การจัดรูปแบบการบริหารสตาฟผู้ฝึกสอนตามปกติแล้วสตาฟผู้ฝึกสอนที่มีสมาชิกแล้วอยู่เพียง 2-3 คน มักไม่ค่อยมีปัญหาเท่าใดนัก แต่สำหรับสตาฟผู้ฝึกสอนที่มีกีฬาของสถาบันใหญ่ ๆ อาจมีสมาชิกมากกว่าที่กล่าวมา ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานมากขึ้น โดยเฉพาะความขัดแย้งในแง่ความคิดเห็น ซึ่งผู้ฝึกสอนและสตาฟผู้ฝึกสอนทุกคนย่อมมีจุดหมายเดียวกันอยู่แล้ว นั่นคือ การทำทีมให้ประสบความสำเร็จ แต่แนวทางในกลวิธีในการทำนั้น ทุกคนอาจมีวิธีการที่ไม่ซ้ำแบบกัน ซึ่งในเมื่อทุกคนต้องเข้ามาปฏิบัติงานในหน้าที่เดียวกันแล้ว การแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงไม่น่าหนักใจแต่ประการใด เพียงแต่ว่า สมาชิกหรือสตาฟผู้ฝึกสอนแต่ละคนควรยึดถือบทบาทและหน้าที่ของตนเป็นหลักเท่านั้น กล่าวคือ เมื่อมีสตาฟผู้ฝึกสอนก็ต้องมีหัวหน้าผู้ฝึกสอนบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคน หัวหน้าผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้กำหนดสตาฟผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้รับเอานโยบายของหัวหน้าผู้ฝึกสอนมาปฏิบัติ พร้อมทั้งเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ แต่อำนาจสิทธิขาดนั้นควรตกอยู่กับหัวหน้าผู้ฝึกสอนแต่เพียงผู้เดียว เมื่อทุกคนรับทราบและปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเคร่งครัด เชื่อได้ว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมลดน้อยลง

5. สิ่งต่อมาที่ควรพิจารณาถึงในการเตรียมทีม ก็คือการพิจารณาในเรื่องอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้สำหรับทีมและสำหรับผู้เล่นแต่ละคน ซึ่งส่วนมากแล้วผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงในเรื่องนี้มากที่สุดคงได้แก่

ก. เครื่องแต่งกาย (เสื้อผ้า รองเท้า ถุงเท้า)

ข. ขนาดและความเหมาะสมของอุปกรณ์ เครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บต่าง ๆ เช่น สนับแข้ง สนับเข่า ถุงมือ

ค. งบประมาณที่มีอยู่ในการจัดซื้อจัดหา

ง. การทำทะเบียนควบคุมอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดของทีม

6. ผู้ฝึกสอนจะต้องตระเตรียมในเรื่องสถานที่นัดหมายสำหรับการประชุมทีมซึ่งรวมทั้งการประชุมสตาฟผู้ฝึกสอนและประชุมผู้เล่นด้วย โดยผู้ฝึกสอนอาจกำหนดล่วงหน้าให้ทุกคนทราบ วันใดเวลาใด ผู้ฝึกสอนนัดหมายให้ทุกคนมาประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน และสถานที่นัดประชุมควรเป็นสถานที่เดียวกัน โดยการประชุมตลอดทุกครั้ง ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนควรติดต่ออนุญาตเป็นทางการต่อเจ้าหน้าที่ของสถานที่ล่วงหน้าก่อนแล้ว ซึ่งสถานที่ดังกล่าวควรมีเงื่อนไขพิเศษอยู่เล็กน้อยว่าควรเป็นสถานที่หรือห้องที่สามารถใช้เครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องฉายวีดีโอได้ด้วย

7. งานต่อไปในการเตรียมทีมก็คือ การตระเตรียมในเรื่องของแพทย์และการรักษาพยาบาล ผู้ฝึกสอนที่รอบคอบควรทำการติดต่อกับแพทย์คนใดคนหนึ่งให้ทำหน้าที่แพทย์ประจำทีมกีฬาของตนหรืออาจขออนุญาตจากผู้บริหารทำการแต่งตั้งแพทย์หรือพยาบาลประจำสถาบันให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่แพทย์ประจำทีมอีกตำแหน่งก็ได้ เนื่องจากงานในหน้าที่แพทย์ดังกล่าวต้องมีความรับผิดชอบ

มากอยู่แล้ว เพียงแต่ผู้ฝึกสอนขอความร่วมมือเป็นทางการ และโดยบอกกล่าวแพทย์ล่วงหน้าไว้ก่อนว่า หากมีเหตุการณ์จำเป็นต้องอาศัยแพทย์แล้ว ผู้ฝึกสอนและผู้เล่นจะมาขอรับการช่วยเหลือจากแพทย์ผู้นั้นได้ทันที

8. อีกร่างงานที่ผู้ฝึกสอนต้องทำในการเตรียมทีมก็คือ การเตรียมเอกสารหรือข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งแบบฟอร์มที่จะใช้ในการบันทึกรายละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อทีมของตน เช่น ประวัติผู้เล่น บันทึกสุขภาพของผู้เช่นแบบทดสอบ ใบบันทึกการทดสอบ แบบฟอร์มการสอดแนม ตารางการฝึกซ้อมและประกาศต่าง ๆ สำหรับงานนี้ผู้ฝึกสอนควรมอบหมายให้ สตาฟคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ ผู้ฝึกสอนอาจจัดสรรงบประมาณบางส่วน ซื้อตู้เอกสารใช้เก็บเอกสารดังกล่าวเพราะจะสามารถอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาและรวดเร็วในการค้นหา ในเรื่องนี้ผู้ฝึกสอนหลายคนอาจมองข้ามคุณประโยชน์ของการเก็บเอกสารต่าง ๆ เพราะอย่างน้อยการทำงานในรอบปีต่อไป ผู้ฝึกสอนจะได้ไม่ต้องเสียเวลาเกี่ยวกับเรื่องเอกสารนี้เพราะจะมีของเดิมเก็บไว้เป็นตัวอย่างและข้อมูลพร้อมอยู่แล้ว

9. สิ่งหนึ่งที่ผู้ฝึกสอนจะละเลยไม่ได้ในการเตรียมทีม คือ การติดต่อประสานงาน กับผู้ปกครองของลูกทีมเพราะผู้ปกครองของเด็กทุกคนจะมีความผูกพันกับเด็กในแง่การกีฬามาก เช่นเดียวกับผู้ฝึกสอนเพราะฉะนั้นผู้ปกครองจึงอยากรู้ว่าเด็ก ๆ ในความปกครองของเขาจะถูกผู้ฝึกสอนชักจูงไปในทางใดหรือมีความก้าวหน้าแค่ไหนบ้าง

10. การจัดหาผู้ช่วยงานเบ็ดเตล็ดในการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอน หากเป็นไปได้ ควรจัดหาผู้ที่มีหน้าที่งานเบ็ดเตล็ดทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานผู้ฝึกสอนโดยตรง ส่วนมากแล้วผู้ฝึกสอนควรหาผู้ช่วยโดยพิจารณาคัดเลือกอาสาสมัครที่ตั้งใจจะให้ความช่วยเหลือทีมโดยไม่คิดค่าตอบแทน นอกจากได้สัมผัสและศึกษาวิธีการทำงานของผู้ฝึกสอนหรืออาจจัดหาได้จากเด็กนักเรียนที่เป็นเพื่อนของนักกีฬาในทีมโดยผู้ช่วยนี้ควรมีคุณสมบัติด้านความรับผิดชอบสูง มีความเข้าใจในสภาพของตนเองฉลาดและตัดสินใจได้ดี หน้าที่ของผู้ช่วยงานเบ็ดเตล็ดนี้ เช่น การช่วยเหลือด้านการปฐมพยาบาล การจัดเตรียมน้ำดื่ม การทำหน้าที่ช่างภาพ จัดพิมพ์เอกสาร ทำความสะอาดและดูแลความเรียบร้อยของอุปกรณ์ รวมทั้งสนามฝึกซ้อมการบันทึกสถิติต่าง ๆ ของทีม และสิ่งที่ผู้ฝึกสอนมอบหมายให้

11. การรายงานความคืบหน้าของการเตรียมทีมให้แก่ผู้บริหารโดยเฉพาะผู้จัดการทีมครูใหญ่ ผู้อำนวยการของสถาบัน ได้ทราบสิ่งที่ผู้ฝึกสอนจะรายงานนั้นที่สำคัญที่สุดเห็นจะได้แก่แผนดำเนินงาน บริหารทีมในฤดูกาลแข่งขันต่อไป ผู้ฝึกสอนอาจต้องขอความเห็น ขอคำแนะนำในบางเรื่องของแผน และอาจต้องตัดสินใจจากผู้บริหาร โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณ การที่ผู้บริหารได้รับรู้งานของผู้ฝึกสอนจะทำให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการเตรียมทีมมากขึ้น หรืออย่างน้อยที่สุดก็อาจเกิดความเข้าใจในบางส่วนอันมีผลต่อนโยบายของการดำเนินงานของผู้ฝึกสอน

12. งานในการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอนอีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อทีมมากก็คือ

การเตรียมหาผู้เล่นหน้าใหม่เสริมทีมแทนผู้เล่นหน้าเก่าที่จะต้องขาดหาย หรืออาจจากทีมไปสิ่งแรก ที่ผู้ฝึกสอนจะต้องทำให้การเตรียมทีมหาผู้เล่นหน้าใหม่ก็คือ การรวบรวมเกี่ยวกับตัวนักกีฬาแต่ละ คนที่ผู้ฝึกสอนอาจมีโอกาสดึงหรือนำมาคัดเลือกตัวเข้าร่วมทีมได้

13. สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผู้ฝึกสอนน่าจะทำได้ช่วยในการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอนก็คือการทำ สมุดคู่มือสำหรับแจกจ่ายไว้ประจำตัวนักกีฬาทุกคน

14. งานที่สำคัญอีกงานหนึ่งในการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอนก็คือ การวางแผนเพื่อทำการอุ่น เครื่องทีม เพราะการอุ่นเครื่องนั้นเป็นเครื่องชี้แนวทางการเล่นทีมของผู้ฝึกสอนก้าวหน้าพัฒนาไป ถึงไหนแล้ว ยังมีสิ่งใดที่ควรแก้ไขปรับปรุงอีกบ้าง การอุ่นเครื่องทีมนี้ผู้ฝึกสอนควรเลือกทีมที่มี มาตรฐานเดียวกันกับทีมของตนก่อนเพื่อที่ผู้ฝึกสอนจะได้ศึกษาลูกทีมของตนอย่างเต็มที่

การเตรียมทีมกีฬาของผู้ฝึกสอนก็เป็นงานในความรับผิดชอบก่อนการรวมตัวผู้เล่น เพื่อ ปฏิบัติตามแผนการซ้อม ดังนั้น หากทุกสิ่งทุกอย่างผู้ฝึกสอนได้เตรียมไว้อย่างพร้อมเพียง แล้ว เมื่อถึงวันนัดหมายผู้เล่นมารวมตัวกันผู้ฝึกสอนจะสามารถดำเนินการฝึกซ้อมได้อย่างทันที จะ เห็นได้ว่าภารกิจเบื้องต้นในการทำงาน ซึ่งเป็นภารกิจที่มีความสำคัญไปไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภารกิจ ในช่วงอื่นแต่อย่างใด

สนธยา สีละมาต (2547 : 488 - 489) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนการฝึกซ้อมเป็น กระบวนการจัดระบบการฝึกซ้อมโดยอาศัยความรู้ทางด้านวิธีวิทยาการฝึกซ้อมและหลัก วิทยาศาสตร์การฝึกซ้อมมาช่วยให้การฝึกซ้อมดำเนินไปอย่างมีขั้นตอนแบบแผนเหมาะสมกับบุคคล และช่วยให้ให้นักกีฬาก้าวขึ้นไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือก้าวขึ้นไปถึงความสมบูรณ์ทางกายสูงสุด (High Performance)

การวางแผนการฝึกซ้อมจะประกอบด้วย การวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาว (Long-term Planning) การวางแผนการฝึกซ้อมรายปี (Annual Planning) ซึ่งใช้หลักการแบ่งช่วงเวลาการ ฝึกซ้อม (Periodization) มาเป็นแนวทางในการจัดการฝึกซ้อมภายในรอบหนึ่งปี ตลอดจนการวางแผนการฝึกซ้อมระยะกลาง (Medium-term Planning) รายเดือน (Mesocycles) หรือจำนวน 4-8 สัปดาห์ การวางแผนการฝึกซ้อมระยะสั้น (Short-term Planning) Session Planning)

การวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาว (Long- term Planning)

การวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาวเป็นการวางแผนการฝึกซ้อมตั้งแต่ นักกีฬาเข้าสู่ กระบวนการฝึกซ้อมกีฬา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางการฝึกซ้อมและเตรียมความพร้อม สำหรับการแข่งขันที่จะมีขึ้นในอนาคต ขณะเดียวกันก็เพื่อช่วยสนับสนุนและเพิ่มความสะดวกสบาย ในการประเมินลำดับพัฒนาการของนักกีฬา ในการวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาวสิ่งจำเป็น ผู้ฝึกสอนจะต้องทำการตรวจสอบคุณสมบัติสามารถหรือพรสวรรค์ (Talent) ของนักกีฬาแต่ละคนเสียก่อน เพื่อที่นักกีฬาจะได้เลือกชนิดกีฬาได้เหมาะสมกับความสามารถของตนเองและเพื่อที่ผู้ฝึกสอนจะได้

จัดทำแผนการฝึกซ้อมระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับตัวนักกีฬาและมีเป้าหมายที่ชัดเจนแน่นอน

การที่นักกีฬาจะก้าวขึ้นไปสู่ความเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการกีฬาสูงสุดได้นั้น นักกีฬาควรเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบคุณสมบัติสามารถหรือพรสวรรค์ (Talent Identification) เสียก่อน เพื่อให้ผู้ฝึกสอนจะได้จัดวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาวให้กับนักกีฬา (Long-term Planning) ได้อย่างเหมาะสมกับตัวนักกีฬา และใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และวิธีวิทยาการฝึกสอน (Scientific and Methodicaling) เข้ามาช่วยในกระบวนการฝึกซ้อมเพื่อที่จะทำให้นักกีฬาก้าวขึ้นไปสู่ความสมบูรณ์สูงสุดทางการกีฬา

ขั้นตอนแผนการฝึกซ้อมระยะยาว (Stage of Long-term Planning)

สนธยา สีละมาต (2547 : 507) ได้กล่าวไว้ว่าสำหรับการวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาว ผู้ฝึกสอนต้องพิจารณาถึงปัจจัยที่สำคัญ 4 ประการต่อไปนี้ คือ

1. จำนวนปีที่นักกีฬาต้องใช้สำหรับการก้าวขึ้นไปสู่ความสมบูรณ์ทางกายสูงสุด
2. อายุเฉลี่ยเมื่อนักกีฬาก้าวขึ้นไปสู่ความสมบูรณ์ทางกายสูงสุด
3. ระดับความสามารถของนักกีฬา เมื่อเริ่มต้นเข้าสู่กระบวนการฝึกซ้อม
4. อายุที่นักกีฬาจะเริ่มทำการฝึกซ้อมที่มีความเฉพาะเจาะจง ไปสู่ความสมบูรณ์ทางกายสูงสุด อย่างไรก็ตามจำนวนปีจะขึ้นอยู่กับอายุของนักกีฬาเมื่อเริ่มเข้าสู่กระบวนการฝึกซ้อม และจำนวนปีที่คาดว่าจะร่างกายนักกีฬาจะก้าวขึ้นไปถึงวัยที่พร้อมสำหรับการแสดงความสามารถในประเภทกีฬาที่เลือก ตัวอย่างเช่น ถ้านักกีฬาเข้าสู่โปรแกรมการว่ายน้ำ เมื่ออายุ 12 ปี นักกีฬาจะมีเวลาการฝึกซ้อมเพียง 2-3 ปี ในการที่ร่างกายจะมีการเจริญเติบโตที่พร้อมสำหรับการแสดงความสามารถในการว่ายน้ำ

การวางแผนการฝึกซ้อมรายปี (The Annual Planning)

สนธยา สีละมาต (2547 : 528 - 530) ได้กล่าวไว้ว่าการวางแผนการฝึกซ้อมรายปี (The Annual Planning) เป็นแนวทางการจัดการฝึกซ้อมของนักกีฬาทดลองทั้งปี ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนการแบ่งช่วงเวลาการฝึกซ้อม (Periodization) และหลักของการฝึกซ้อม (Principles of training) การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมรายปีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้นักกีฬาได้รับความสมบูรณ์ทางกายสูงสุดในช่วงเวลาที่สำคัญ ซึ่งตามหลักของการฝึกซ้อมในรอบหนึ่งปีนักกีฬาจะต้องมีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาประมาณ 11 เดือน ขณะที่อีก 1 เดือนที่เหลือนักกีฬาจะมีการฝึกซ้อมโดยลดปริมาณและความหนักของการทำงานลงและใช้การฝึกซ้อมที่หลากหลายเพื่อที่จะช่วยให้สภาพสรีรวิทยา สภาพจิตใจ และระบบประสาทส่วนกลาง มีการพักและมีการฟื้นฟูสภาพกลับคือ (Regeneration) อย่างสมบูรณ์ ก่อนที่การฝึกซ้อมในปีต่อไปจะเริ่มต้นขึ้น

การวางแผนการฝึกซ้อมรายปี (The Annual Planning) มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อที่จะทำให้นักกีฬาได้รับความสมบูรณ์ทางกายสูงสุดในช่วงเวลาที่เหมาะสม (การแข่งขันที่สำคัญประจำปี) ในการที่จะได้รับความสมบูรณ์ทางกายสูงสุด ผู้ฝึกสอนจะต้องมีการแบ่งช่วงเวลาการฝึกซ้อมและ

วางแผนพัฒนาสมรรถภาพทางกลไก (Biomotor Ability) ทักษะ (Skills) และสภาพจิตใจ (Psychology) อย่างเหมาะสมและเป็นลำดับขั้นตอน อย่างไรก็ตาม การจะบริหารและวางแผนการฝึกซ้อมให้ได้อย่างที่ต้องการไม่ใช่เรื่องที่จะกระทำได้ง่ายในหลายครั้ง ที่ความสมรรถภาพทางกายสูงสุดจะไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงการแข่งขันที่สำคัญ ซึ่งความสมรรถภาพทางกายสูงสุดจะไม่ได้เกิดขึ้นก่อนการแข่งขันที่สำคัญเนื่องจากผู้ฝึกสอนเพิ่มการฝึกซ้อมโดยที่ไม่มีการสลับการฟื้นฟูสภาพอย่างเหมาะสมและหรือการที่นักกีฬาได้รับขีดความสามารถสูงสุดหลังจากมีการแข่งขันที่สำคัญเนื่องจากความผิดพลาดของการเตรียมความพร้อมหรือการได้รับความหนักที่ไม่เพียงพอ เพราะผลของการขาดความรู้และประสบการณ์ในการวางแผนอย่างเพียงพอ การวางแผนการฝึกซ้อมรายปีจึงเป็นสิ่งที่มีความท้าทายและเป็นปัญหาที่ซับซ้อนในการที่จะทำให้นักกีฬาก้าวขึ้นไปถึงขีดความสามารถสูงสุด (Peak) ในวันที่วางแผนไว้

ด้วยเหตุนี้ในการที่ผู้ฝึกสอนจะพัฒนาระดับของทักษะ สมรรถภาพทางกลไกและสภาพจิตใจของนักกีฬา เพื่อให้ความสมรรถภาพทางกายก้าวขึ้นไปสู่ระดับสูงสุดในวัยที่มีการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนจะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี กล่าวคือ การฝึกสอนต้องมีการบริหารจัดการแผนการฝึกซ้อมรายปีโดยใช้หลักการแบ่งช่วงเวลาการฝึกซ้อม (Periodization) และพัฒนาความสามารถทางการกีฬาให้เพิ่มขึ้นอย่างมีลำดับขั้นตอนโดยอาศัยความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การฝึกซ้อมเข้ามาช่วยเหลือ อย่างไรก็ตาม การแบ่งช่วงเวลาการฝึกซ้อมที่เหมาะสมสำหรับนักกีฬาแต่ละประเภทและการกำหนดระยะเวลาการฝึกซ้อมที่เหมาะสมสำหรับการเพิ่มระดับความหนักของการฝึกซ้อมและความสามารถทางการกีฬานักกีฬาแต่ละคนจะไม่ได้มีข้อกำหนดตายตัวแต่ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของบุคคล สภาพจิตใจและสภาพสรีรวิทยา การรับประทานอาหาร ความสามารถในการฟื้นฟูสภาพ กล่าวคือ ขึ้นอยู่กับเวลาที่นักกีฬาต้องใช้ในการเพิ่มระดับความหนักของการฝึกซ้อมและความสามารถทางการกีฬา อย่างไรก็ตาม ผู้ฝึกสอนสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผนการฝึกซ้อมให้มีการปรับปรุงขึ้นอย่างสม่ำเสมอได้โดยการสังเกตผลของการวางแผนการฝึกซ้อมในแต่ละปีและใช้ประสบการณ์การทำงานที่เพิ่มขึ้น

การวางแผนช่วงการฝึกซ้อม (The Training Period Planning)

ในแต่ละช่วงการฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน การฝึกซ้อมช่วงการแข่งขัน และการฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขัน) ควรมีวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อมที่เฉพาะเจาะจงสอดคล้องกับความต้องการพื้นฐานทางด้านสมรรถภาพทางกายของประเภทกีฬา และในแต่ละช่วงการฝึกซ้อมควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อมไว้ตามระดับความสำคัญของสมรรถภาพทางกาย เพื่อที่ผู้ฝึกสอนจะสามารถประเมินพัฒนาการของนักกีฬาได้ตลอดวงจรการฝึกซ้อมโดยเฉพาะตอนท้ายของแต่ละช่วงการฝึกซ้อมควรมีการประเมินและเก็บบันทึกเพื่อที่จะได้รู้ว่าการฝึกซ้อมเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์หรือไม่ และเมื่อวัตถุประสงค์ในแต่ละช่วงการฝึกซ้อมถูกกำหนดขึ้นสิ่งสำคัญลำดับต่อไปจะเป็นการเลือกรูปแบบการฝึกซ้อมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยรูปแบบการ

ฝึกซ้อมควรมีการกำหนดไว้หลากหลายวิธีการเพื่อที่ว่าในกรณีที่สภาพสิ่งแวดล้อมไม่เป็นไปตามที่คาดหมายจะได้ทราบว่าจะต้องกระทำอย่างไรในสภาพการณ์ดังกล่าว

การฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน (Preparation Period)

เป็นช่วงของการพัฒนาสมรรถภาพทางกายและเทคนิคพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการแข่งขัน ระยะเวลาของการฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขัน ปกติจะใช้เวลาประมาณ 3 ถึง 6 เดือน ขึ้นอยู่กับประเภทของการวางแผนและระดับสมรรถภาพของนักกีฬา นักกีฬาที่มีความสามารถมากมีทักษะสูงต้องการเวลาการฝึกซ้อมช่วงก่อนการแข่งขันน้อยกว่านักกีฬาที่มีอายุและประสบการณ์น้อยหรือนักกีฬาที่อายุมากแต่เป็นผู้ที่ขาดความสามารถในช่วงเริ่มต้นของการฝึกซ้อมรายปี สำหรับกีฬาประเภทบุคคลควรใช้เวลามากกว่าช่วงของการแข่งขันหนึ่งถึงสองเท่า สำหรับกีฬาประเภททีมควรใช้เวลาน้อยกว่า แต่ไม่ควรน้อยกว่า 2 ถึง 3 เดือน

การฝึกซ้อมช่วงการแข่งขัน (Competition Period)

เป็นช่วงของการฝึกซ้อมที่มีรูปแบบการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันเพื่อทดสอบนักกีฬาก่อนที่จะก้าวขึ้นไปถึงช่วงเวลาที่สำคัญของปี โดยหลังจากแต่ละเกมการแข่งขันควรจะมีการประเมินพัฒนาการของนักกีฬาและพัฒนาให้ดีขึ้นในการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ต่อไป โดยในการกำหนดวันทำการแข่งขันเพื่อทดสอบนักกีฬาผู้ฝึกสอนจะต้องพิจารณาถึงช่วงเวลาการฟื้นฟูสภาพระหว่างการแข่งขันแต่ละครั้ง เป็นหลักเนื่องจากการฟื้นฟูสภาพจะเป็นตัวกำหนดระดับการพัฒนาของนักกีฬา โดยช่วงเวลาการฟื้นฟูสภาพของนักกีฬาจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับอายุ ระดับความสามารถ ประสบการณ์ของนักกีฬา มาตรฐานและความหนักของการแข่งขัน

การฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขัน (Transition Period)

เป็นช่วงของการฝึกซ้อมที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูสภาพจากช่วงการแข่งขัน (Competition Period) ขณะเดียวกันก็เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเริ่มต้นการฝึกซ้อมรายสัปดาห์ต่อไป ถ้าในหนึ่งปีมีมากกว่าหนึ่งรอบการฝึกซ้อมรายปีการฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขันกลางปีอาจจะใช้ช่วงเวลาสั้น ๆ หนึ่งถึงสองสัปดาห์หรือน้อยกว่าและใช้เวลาอย่างน้อย 1 เดือน สำหรับการฝึกซ้อมช่วงหลังการแข่งขันในตอนท้ายของการฝึกซ้อมประจำปี

สิ่งจำเป็นที่ต้องฝึกให้แก่นักกีฬา

1. ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะและการฝึกทักษะได้ถูกต้อง
2. การสร้างสมรรถภาพทางกายและจิต
3. พัฒนาสมรรถภาพวิสัยของนักกีฬาแต่ละคนให้สมบูรณ์และถึงขีดสูงสุด
4. ความสามารถในการเรียนแทคติค หรือการเคลื่อนไหวเฉพาะตัวและฝึกจนถูกต้อง
5. การสร้างบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ตลอดจนการสร้างพลังใจ
6. ความรู้ด้านทักษะเชิงทฤษฎี แบบฝึกทักษะและแบบการเล่น กฎ กติกา นิสัยการอยู่กินและหลับนอน เป็นต้น
7. ถ้าเป็นนักศึกษาต้องสอนความรับผิดชอบในการเรียน

ในการฝึกกีฬานั้น อุดม พิมพา (2535 : 25) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ในการฝึกไว้ดังนี้

1. ขั้นของทักษะเบื้องต้น ได้แก่

- 1.1 เลือกผู้ที่เราต้องการจะฝึกตามเกณฑ์อายุ
- 1.2 สอนทักษะพื้นฐานพร้อมหลักการเกี่ยวกับทักษะ
- 1.3 ใช้เกมดัดแปลงให้เหมาะสมกับกลุ่มอายุ
- 1.4 สร้างสมรรถภาพพร้อมลักษณะนิสัย
- 1.5 สอนเทคนิคที่สำคัญ เช่น ตำแหน่งการเล่น วิธีการบางอย่างที่จะทำให้การเล่น

ได้เปรียบ เช่น ในตะกร้อก็อาจจะเป็นการเสริม การหลอกล่อ ตลอดจนการใช้ขนาดของร่างกาย เพื่อประโยชน์ของเกมในการกีฬาบางประเภท

1.6 ใช้เกมจริงที่มีคู่แข่งระดับเดียวกัน

1.7 ฝึกความมีระเบียบวินัยและสร้างนิสัยให้ชอบพื่อต่อเกม คือ รักและอยากเล่นเกม

เพราะมีความสุขสนุกสนานพึงพอใจในกีฬานั้น ๆ

2. ขั้นของทักษะขั้นสูง ได้แก่

2.1 ฝึกความสามารถทางกีฬา ซึ่งได้แก่องค์ประกอบสมรรถภาพทางกายและ

สมรรถภาพทางกลไกฝึก 30 %

2.2 ฝึกเทคนิคและเทคนิค ได้แก่ ทักษะและรูปแบบการเล่นและการเคลื่อนไหว

เฉพาะตัวและของทีม ฝึก 40 % เพื่อสร้างทักษะให้ดีขึ้นสูงสุด ทั้งนี้จะทำให้เป็นพื้นฐานในการฝึก

2.3 แข่งขันเกมระดับต่าง ๆ

2.4 เน้นคุณภาพของการเล่นมากกว่าผลแพ้หรือชนะ เพื่อให้ได้ใช้ทักษะอย่างดียิ่ง

ทุกครั้งการแข่งขัน

3. ขั้นของทักษะเฉพาะ ได้แก่

3.1 ฝึกสมรรถภาพทางกาย 30 % ให้หนักกว่าขั้นที่ 2

3.2 ฝึกเทคนิค 35 % พยายามให้สมบูรณ์แบบในเฉพาะทักษะ

3.3 ฝึกเทคนิค 35 % ให้สมบูรณ์เต็มที่ทั้งบุคคลและทีม เช่น ระบบการรุก การรับ

ที่ดีเยี่ยม

การพัฒนาความสามารถทางการกีฬาของนักกีฬาให้สูงขึ้นนั้น จำเป็นที่ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงลำดับขั้นพัฒนาทางกลไกของนักกีฬาและปัจจัยด้านอื่น ๆ อีก ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมอีกด้วย ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักกีฬามือถือประกอบดังนี้

1. ทางกาย

1.1 สมรรถภาพทางกาย

1.2 ความสามารถทางกลไก

1.3 ความสามารถในการเคลื่อนไหว

- 1.4 ลักษณะของร่างกาย
- 1.5 ขนาดของร่างกาย
 - 1.5.1 เพศ
 - 1.5.2 อายุ
- 1.6 ความสามารถในการมองเห็น
- 1.7 ความสัมพันธ์ของร่างกายในสิ่งแวดล้อม
2. ทางสมอง ได้แก่
 - 2.1 สติปัญญา
 - 2.2 สมรรถนะในการเรียน
 - 2.3 ความสามารถในการวิเคราะห์วินิจฉัย
 - 2.4 ความสามารถในการคิดรวบยอด
 - 2.5 ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้
 - 2.6 ความสามารถในการแก้ปัญหา
3. ทางอารมณ์ สังคม ได้แก่
 - 3.1 อารมณ์
 - 3.2 ระดับความคาดหวัง
 - 3.3 ความกลัว
 - 3.4 บุคลิกภาพ
 - 3.5 ทักษะคติ
 - 3.6 ประสบการณ์เก่า
 - 3.7 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน
 - 3.8 อิทธิพลทางวัฒนธรรม

สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้ฝึกสอนก็คือ จะต้องรู้จักนักกีฬาแต่ละคน โดยรู้ถึงความแตกต่างทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการวางแผนการฝึกแต่ละครั้งผู้ฝึกจะต้องทำข้อมูลของนักกีฬาแต่ละคนประกอบพิจารณาไปด้วย จากปัจจัยที่กล่าวมาแล้วนั้นบางคนก็จะดูได้ง่ายว่าเป็นอย่างไร แต่บางคนอาจจะมีสิ่งซ่อนเร้นอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าเราคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ไว้บ้างก็จะเป็นประโยชน์ในการสอน การฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละคน ข้อควรจำก็คือ

1. นักกีฬาเรียนรู้ในอัตราต่างกัน บางคนเรียนได้เร็ว บางคนใช้เวลานาน
2. ความสามารถของนักกีฬาต่างกัน
3. ความสามารถในการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดดของผู้เรียนจะต้องพัฒนาถึงจุดสูงสุดก่อน จึงควรเรียนทักษะทางการกีฬา
4. นักกีฬาแต่ละคนยอมรับการแพ้และการชนะแตกต่างกัน
5. นักกีฬาแต่ละคนมีการตอบสนองที่ต่างกัน

6. นักกีฬาจะมีทักษะในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ หรือมีทักษะในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนที่ละเอียดอ่อนได้ดีหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในภูมิหลังและปัจจัยทางกรรมพันธุ์

7. ความสามารถในการวิเคราะห์ วิจัย วินิจฉัย ความคิดรวบยอด และการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคล มีความแตกต่างกันไปตามความคิดของแต่ละบุคคล (ลาวัญญ์ สุกกรี. 2523 : 55-63)

กล่าวโดยสรุปก็คือ ผู้ฝึกสอนที่จะทำการสอนนักกีฬาจะต้องมีความรู้เรื่องพัฒนาการของนักกีฬา ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และการเคลื่อนไหว และยึดหลักทฤษฎีไว้เป็นแนวปฏิบัติ นำมาปรับปรุงให้เข้ากับบุคลิกลักษณะของนักกีฬาแต่ละคนซึ่งแตกต่างกัน

บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา

บทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีม

ในการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมของนักกีฬา แต่ละประเภทนั้น จะแตกต่างออกไปตลอดจนระยะเวลาในการเตรียมนักกีฬาและการเตรียมทีมนั้นเป็นอิสระของแต่ละทีมที่จะกำหนดไว้ ทั้งนี้ เพราะขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหาร หรือผู้จัดการทีมที่ให้การสนับสนุน ซึ่งมีส่วนในการผลักดันอันจะส่งผลกระทบต่อการเล่นของนักกีฬาให้ดีขึ้นหรือเลวลงได้เหมือนกัน ซึ่งชาติชาย อีสรัมย์ (2525 : 129) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ดังนี้ ผู้จัดการทีม (Team Manager) เป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในทีม ทำหน้าที่บริหารทีม อำนาจความสะอาดต่าง ๆ ภายในทีมทำหน้าที่ตัดสินใจต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในทีมหากมีกรณีที่ต้องหักทวงการตัดสินใจของกรรมการเป็นหน้าที่ของผู้จัดการทีมนอกจากนั้นยังเป็นสื่อกลางประสานงานกับทุก ๆ คนภายในและภายนอก และมงคล แฝงสาเคน (2531 : 205) ได้ให้ความหมายและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ว่าผู้จัดการทีมเป็นบุคคล ที่มีความสำคัญที่สุดในทีมกีฬาทุกชนิดเพราะผู้จัดการทีมเป็นผู้บริหาร และเป็นผู้วางนโยบายหลักในการสนับสนุนทีม มีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณานโยบายของทีมร่วมกับคณะกรรมการกีฬานั้น ๆ เพื่อเป็นนโยบายในการดำเนินงานให้ทีมกีฬามีสมรรถภาพสูง
2. ร่วมมือกับผู้รับผิดชอบอื่น ๆ วางแผนดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่วางไว้
3. จัดการเกี่ยวกับเรื่องการเงินของทีม
4. จัดการเกี่ยวกับเรื่องจัดหา ปรับปรุงและดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกทางการกีฬา
5. จัดการเกี่ยวกับเรื่องขนส่งนักกีฬา
6. อำนาจความสะอาดสหายต่าง ๆ ให้กับนักกีฬาและผู้รับผิดชอบคนอื่น ๆ
7. ดำเนินงานเกี่ยวกับการพิจารณาหาตัวนักกีฬาร่วมกับผู้รับผิดชอบคนอื่น ๆ
8. ติดต่อประสานงานทางธุรการต่าง ๆ
9. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นภายในทีมนักกีฬา

ดังนั้น ผู้จัดการทีมกีฬาตะกร้อ หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่บริหารทีมกีฬาตะกร้อร่วมกับผู้จัดการ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการเตรียมทีม ตั้งแต่เริ่มทำการฝึกซ้อมจนเสร็จสิ้นการแข่งขัน เพื่อให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ปัจจุบัน ในการเตรียมทีมกีฬาที่จะทำให้ทีมดีมีชื่อเสียง ประสบความสำเร็จใน การแข่งขันเป็นที่รู้จักของสังคมและวงการกีฬาย่อมมาจากการจัดรายการที่ดี เช่น การวางแผนการ ฝึกซ้อม การวางตัวบุคคลผู้รับผิดชอบในแต่ละเรื่อง ทำโครงการฝึกซ้อมระยะสั้น ระยะยาวในการ ฝึกซ้อม การแข่งขัน และการประเมินผล มีการประชุมหารือเป็นระยะ ๆ กำหนดหน้าที่แน่นอน ภายในทีมที่รับผิดชอบและแบ่งงานเพื่อรับผิดชอบดังนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และกรรมการอื่น ๆ เพื่อจะทำให้การทำงานของทีมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และช่วยกันนำทีมให้ ไปถึงจุดมุ่งหมายให้ดียิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่า ผู้จัดการทีม นั้น มีบทบาท หน้าที่มากมาย ทั้งด้านการบริหารคน บริหารงาน บริหารงบประมาณ และบริหารวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการต่าง ๆ ที่ต้องจัดให้กับ ทีมตะกร้อ สอดคล้องกับที่ ประโยค สุทธิสง่า (2541 : 43) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม ว่ามีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. อำนาจความสะดวกทีมในทุกด้านทั้ง 4 เอ็ม (4M)
2. การประสานทุกด้านเกี่ยวกับการวางแผนการฝึกซ้อม และการวางแผนการแข่งขัน
3. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับกติกา ระเบียบการแข่งขันแต่ละทัวร์นาเมนต์ ข้อบังคับ ลักษณะ ปกครองของสมาคมและสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยอยู่เสมอ
4. ทำหน้าที่ผู้จัดการทีมให้สมบูรณ์เสมอ
5. เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านผู้ตัดสินตะกร้อมาอธิบายเรื่องกติกา ให้ผู้บริหารทีม และนักกีฬาได้ รู้และเข้าใจอย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทีมมาก
6. ประสานการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอำนาจรองจากผู้จัดการทีมในการปฏิบัติงาน โดยทั่วไปแต่เป็นผู้มี อำนาจเต็มที่ในการควบคุมดำเนินการเกี่ยวกับการสอนและการฝึกทั้งในระหว่างฝึกซ้อมและการ แข่งขัน สำหรับแนวความคิดของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกัน เพราะสาเหตุ หลายประการที่เป็นตัวกำหนด เช่น การศึกษาพื้นฐานของครอบครัว สภาพแวดล้อมของสังคม ประสบการณ์ด้านการศึกษากีฬาและอื่น ๆ สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวจะเป็นการกำหนดความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อมั่นและแนวทางตลอดจนหลักการฝึกกีฬาของผู้ฝึกสอนแต่ละคน

ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือผู้ฝึกสอน (Coach) คือบุคคลที่ทำหน้าที่ฝึกอบรมพัฒนาเทคนิคและ ทักษะกีฬา เพื่อนำนักกีฬาหรือทีมกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อุตร รัตนภักดิ์. 2540 : 1)

จากความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬาที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้และความสามารถของบุคคลรวมกันอันที่จะก่อให้เกิดการกระทำ กิจกรรมหรือพัฒนาการที่ดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการและสามารถถ่ายทอดฝึกสอน ให้แก่นักกีฬาได้ รวมทั้งจูงใจให้นักกีฬาปฏิบัติฝึกฝนและทำการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะ เห็นได้ว่าผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีความรู้ เสียสละมีความอดทน ทำหน้าที่ด้วยความยากลำบากสิ่ง เหล่านี้คือ คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนที่ดี การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความหมาย กว้างกว่าการกระทำแก่คน บางคนหรือบางกลุ่มเพื่อให้เขาได้พัฒนาจนถึงขีดสูงสุดเท่านั้น แต่ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องเรียนรู้และพัฒนาสิ่งต่าง ๆ จากประสบการณ์ เพื่อประยุกต์เป็นหลักการของ ตนเองได้ ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ๆ ดังนี้

สุพิตร สมานโค (2534 : 10-10) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน ไว้ดังนี้

1. ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงานที่ตนทำ
2. สามารถหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยเป็นวิธีการที่สะดวกประหยัดและมี ประสิทธิภาพที่สูงที่สุดที่สำคัญคือ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น แต่กลับเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม อีกด้วย
3. สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ แข่งขัน
4. ต้องอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ ให้กับนักกีฬาและทีม
5. ทำงานอย่างมีระบบตามขั้นตอน โดยมีแผนการดำเนินงานไว้ล่วงหน้ามีการพัฒนา ระบบการทำงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา
6. มีความมั่นคงทางอารมณ์ไม่หวั่นไหวง่าย มีเหตุมีผลและมีความเป็นธรรมกับนักกีฬาทุก คน โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
7. เป็นคนกลางที่จะประสานสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจเป็น อันหนึ่งอันเดียวกันโดยเฉพาะในหมู่นักกีฬาหรือทีมกีฬา
8. ต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้าทดลองวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาของตนเองให้พัฒนาทักษะให้ดียิ่งขึ้น

ดังนั้น บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬา คือ การช่วยพัฒนานักกีฬาทางด้านร่างกาย จิตใจ และ สังคม เพื่อให้มีศักยภาพสูงสุดซึ่งจะช่วยพัฒนาสิ่งเหล่านี้ จะเป็นไปได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ความสามารถ และทักษะของผู้ฝึกสอนกีฬาในการช่วยนักกีฬา ดังนั้น การฝึกกีฬาหรือการจะเป็นผู้ ฝึกสอนจะเป็นงาน “ช่วยเหลือ” มากกว่างานที่ “สั่งการ” งานของผู้ฝึกสอนเป็นวิชาชีพที่จะต้องคอย ช่วยเหลือนักกีฬา หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้ฝึกสอนเปรียบเสมือนที่ปรึกษาเป็นนักแนะนำไปใช้ผู้เผด็จการ

พระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 65-69) ได้ให้ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนว่า ผู้ฝึกสอน (Coach) หมายถึง ผู้ฝึกสอน หรือผู้ฝึกนักกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับ การกีฬา การสร้างวินัย ควบคุมความประพฤติให้กำลังใจ และสร้างสมรรถภาพสูงสุดในนักกีฬา

ตลอดจนการชี้แนะการเล่น การแข่งขันเพื่อนำนักกีฬาก้าวไปสู่ผลสำเร็จของการแข่งขันหรือเล่นกีฬา นับว่ามีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน หรือผู้ฝึกสอนอย่างต่อเนื่อง

สิ่งสำคัญที่จะพัฒนานักกีฬาให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายนั้น สำหรับในบ้านเมืองเรา ไม่อาจนำเอาผู้ฝึกสอนในลักษณะใดลักษณะหนึ่งมาใช้ แต่ต้องนำมาผสมผสานกัน เพื่อฝึกหรือนำนักกีฬาไปสู่เป้าหมายสุดท้ายคือ ความสำเร็จในการกีฬาตามต้องการ เพราะนอกจากคุณสมบัติของผู้ฝึกสอนแล้วนักกีฬาก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ผู้ฝึกสอนจะต้องคำนึงและสามารถโน้มนำจูงใจให้นักกีฬาประสบความสำเร็จตามต้องการ โดยคำนึงถึงปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. กระตุ้นให้นักกีฬารู้จักประเมินคุณลักษณะของตนเอง เพื่อการนำมาแก้ไข
2. พยายามศึกษาถึงวิธีจูงใจตลอดจนการปรับแก้สถานการณ์ หาแหล่งจูงใจเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อนักกีฬาอย่างเต็มที่
3. พยายามสร้างทัศนคติที่ดีให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ
4. ใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักกีฬาของตนให้มีการพัฒนาทักษะ ความสามารถให้สูงขึ้น หรือจนมีความสามารถสูงสุด
5. ศึกษาดูแล และเอาใจใส่ในปัญหาทางด้านอารมณ์ ความเครียด หรือความวิตกกังวลของนักกีฬา และพยายามกำจัดให้น้อยลง หรืออยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม
6. รู้จักปลอบขวัญและให้กำลังใจนักกีฬาตามโอกาสและสถานการณ์ที่เหมาะสม
7. รู้จักสารัตถ์และพยายามจูงใจนักกีฬา

ผู้ฝึกสอนที่มีอุดมการณ์ คือ ผู้ฝึกสอนที่เพียรพยายามสร้างนักกีฬาตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ และต้องพยายามทำให้นักกีฬาของตนมีคุณสมบัติของนักกีฬาที่เหมาะสม ได้แก่ การสร้างอุดมการณ์ให้กับนักกีฬาของตน ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรับผิดชอบและซื่อสัตย์ต่อหน้าที่
2. เป็นผู้รู้จักรักษาสุขภาพทางกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ
3. เป็นผู้ที่มีสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมทีม
4. เล่นกีฬาอย่างยุติธรรมไม่เอาเปรียบคู่แข่ง
5. มีลักษณะการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี
6. มีความเคารพในสิทธิส่วนบุคคล
7. รู้สึกสำนึกในความเป็นพลเมืองดี
8. มีใจกว้างและเปิดเผย

สืบสาย บุญวีระบุตร (2541 : 192-194) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน (Coach) ไว้ดังนี้

บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน มีหลากหลายตามระดับของการเรียนรู้ ความสามารถ เพศวัย และจุดมุ่งหมายในการฝึกกีฬา ความต้องการของนักกีฬา และแม้แต่บุคลิกภาพนักกีฬาหรือแม้แต่บุคลิกภาพผู้ฝึกสอนย่อมทำให้บทบาทและพฤติกรรมผู้ฝึกสอนแตกต่างกัน บทบาทของการ

เป็นผู้ฝึกสอน จึงไม่ใช่บทบาทใดบทบาทหนึ่งเพียงอย่างเดียว หากต้องมีหลายบทบาทเพื่อการพัฒนานักกีฬาและความสามารถของนักกีฬาไปพร้อมกัน ดังนั้นบทบาทผู้ฝึกสอนจึงควรเป็นหลายอย่างดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนเป็นแม่แบบ (As a Role Mode) ผู้ฝึกสอนเป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะถ่ายทอดจัดปรับและส่งผ่านปรัชญา ค่านิยม ทักษะคติ การรับรู้ตนเอง ทั้งต่อการแข่งขันกีฬาและการกีฬาโดยรวมตลอดจนการดำเนินชีวิตของนักกีฬา

2. ผู้ฝึกสอนเป็นแรงจูงใจ (As a Motivator) ผู้ฝึกสอนควรมีบทบาทเป็นแรงจูงใจเพื่อให้นักกีฬามุ่งมั่นในการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถในการเล่นกีฬา บทบาทเป็นแรงจูงใจของผู้ฝึกสอน จึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อนักกีฬาอย่างยิ่ง

3. ผู้ฝึกสอนเป็นแหล่งความรู้ (As a Resource Person) ซึ่งแน่นอนที่สุด ผู้ฝึกสอนต้องเฝ้าหาความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้หรือประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถนักกีฬา ที่สำคัญที่สุด คือ ความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้น ๆ ทั้งด้านสมรรถภาพ กลวิธี (Techniques)

4. กลยุทธ์ (Tactics) และการวิเคราะห์ความสามารถนักกีฬาเพื่อการปรับปรุง แก้ไขให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพตลอดภายในเวลาสั้น

5. ผู้ฝึกสอนที่รับบทบาทหน้าที่ (Roles and Rights) ผู้ฝึกสอนที่ดีควรมีการศึกษา หรือมีข้อมูลเกี่ยวกับ

ความต้องการแข่งขันกีฬานักกีฬา เพื่อจะได้ทราบและกำหนดบทบาทของตนเองได้ถูกต้อง

6. ผู้ฝึกสอนที่เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) บทบาทสุดท้ายที่ไม่ลดความสำคัญเลย คือ ความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านแรงจูงใจ ความพยายามอารมณ์ ความสามารถในการเรียนรู้ ความฉลาด และความคิด ตลอดจนทักษะสมรรถภาพร่างกายและสมรรถภาพจิต ซึ่งมีผลต่อการเล่นกีฬาทั้งสิ้น

ชูชีพ คงมีชนม์ (2545: ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมาย ผู้ฝึกสอนเซปักตะกร้อ (Sepak Takraw Coach) การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา (Coach) กับการเป็นครูพลศึกษา (Teacher) มีความหมายที่คล้าย ๆ กัน แต่มีบทบาทและหน้าที่ที่ต่างกัน ผู้ฝึกสอน (Coach) เป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากต่อทีมหรือนักกีฬา เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจและมีความรอบรู้สูงใน เรื่องของกีฬานั้น ๆ เป็นอย่างดี ยิ่งไปกว่านั้นต้องมีความชำนาญและกว้างขวางพอต่อการกีฬาที่ทำ มีอำนาจบทบาทในการควบคุมดูแล ประสานงานและกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ต่อนักกีฬาและทีม ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมการฝึกซ้อม การเตรียมทีม การเตรียมตัวนักกีฬาให้พร้อมอยู่เสมอและให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ อีกทั้งยังรวมถึงการปรับปรุงและหานักกีฬามาเสริม

สรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอน (Coach) คือ ผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักกีฬาในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ในด้านการกีฬานั้น ๆ ให้แก่นักกีฬาทั้งในระหว่างการเล่นและแข่งขัน รวมทั้งเป็นผู้กำหนดสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาที่ตนเป็นผู้ควบคุมดูแลอยู่

คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนเซปักตะกร้อ

ผู้ฝึกสอนเซปักตะกร้อควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีภาวะการเป็นผู้นำที่ดี
2. สามารถทำการสอนและถ่ายทอดความรู้ได้ดีทั้งการอธิบายและการสาธิต
3. มีความรู้ในเรื่องเซปักตะกร้อเป็นอย่างดีทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ
4. มีการสื่อสาร ประสานงานกับทุกฝ่ายได้ดี
5. มีความคิดสร้างสรรค์
6. เป็นผู้สังเกตที่ดี รู้ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข
7. เข้าใจวิธีการให้แรงจูงใจนักศึกษา
8. ชอบค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเสมอ

บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนเซปักตะกร้อ

ผู้ฝึกสอนเซปักตะกร้อมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญดังนี้คือ

1. วางแผนการฝึก ผู้ฝึกสอน (Coach) จะเป็นผู้กำหนดว่าระยะเวลาในการฝึกซ้อมแต่ละครั้งจะใช้เวลาในการฝึกนานเท่าใด และจะฝึกกี่เวลาใน 1 วัน และกี่วัน ใน 1 สัปดาห์ เป็นการวางแผนทั้งในแบบระยะสั้นและระยะยาว
2. กำหนดเนื้อหาการฝึก ผู้ฝึกสอน (Coach) จะต้องกำหนดเนื้อหาการฝึกในแต่ละครั้งว่าจะฝึกอะไร ฝึกอย่างไร เช่น การฝึกสมรรถภาพ การฝึกทักษะ หรือการฝึกด้านยุทธวิธีการเล่น
3. จัดเตรียมอุปกรณ์การฝึก ผู้ฝึกสอน (Coach) ต้องเป็นผู้จัดการเตรียมอุปกรณ์การฝึกต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนการฝึกที่วางไว้ เช่น ลูกตะกร้อ กรวย เสากระโดดฟ้าด อุปกรณ์บริหารร่างกายต่าง ๆ เป็นต้น
4. จัดเตรียมสถานที่ฝึก สถานที่ฝึกที่ผู้ฝึกสอนจะต้องเตรียม ได้แก่ สนามเซปักตะกร้อ ห้องบริหารร่างกาย บริเวณฝึกทักษะ เป็นต้น
5. ดูแลการฝึกของผู้เล่นที่บาดเจ็บ ผู้ฝึกสอน (Coach) ต้องไม่มองข้ามผู้เล่นที่ได้รับบาดเจ็บอยู่ จะต้องมีการวางแผนการฝึกซ้อมให้กับผู้เล่น ซึ่งเป็นการให้ขวัญและกำลังใจประการหนึ่ง ผู้เล่นจะได้รู้สึกว่าคุณฝึกสอนไม่ได้ทอดทิ้งพวกเขา และยังเป็นการรักษาสมรรถภาพทางกายของผู้เล่นให้คงอยู่ด้วย
6. ทำหน้าที่สังเกตการณ์ เป็นหน้าที่ที่ผู้ฝึกสอนต้องปฏิบัติทั้งการสังเกตการณ์ทีมของตนเองและทีมอื่น ๆ เพื่อจุดประสงค์ในการเตรียมทีม การวางแผนการฝึก หาผู้เล่นมาเสริมทีมตนเอง และเพื่อดูข้อบกพร่องของทีมคู่แข่ง ในการสังเกตการณ์นี้สามารถทำได้โดยดูการแข่งขันจากสนามจริง ดูจากโทรทัศน์หรือจากวีดิทัศน์
7. การประชุม ในการทำทีมเซปักตะกร้อบางครั้งต้องอาศัยบุคลากรหลาย ๆ ฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้องและทำงานร่วมกัน และอาจมีผู้ฝึกสอนหลายคน ซึ่งต้องช่วยกันดูแล ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีหัวหน้าผู้ฝึกสอน (Head Coach) ซึ่งจะต้องมีบทบาทหน้าที่ในการควบคุม

8. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ผู้ฝึกสอน (Coach) ที่ดีต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม อยู่ตลอดเวลา เพื่อนำสิ่งแปลกใหม่ที่เป็นประโยชน์มาใช้พัฒนาทีมของตนเอง การศึกษาหาความรู้นี้ได้มาจากตำรา สื่อต่าง ๆ จากการแข่งขัน การอบรม เป็นต้น

การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีอาจจะต้องใช้หลายวิธี มีบทบาทที่ไม่เหมือนกันระหว่างนักกีฬาแต่ละคน หรือในคนเดียวกันแต่หลายสถานการณ์ ต่างอารมณ์ แต่จิตวิทยาการเป็นผู้ฝึกสอนควรเป็นบรรยากาศที่สร้างความเชื่อมั่น เชื่อใจ กล้าเสี่ยง การวิเคราะห์ และประเมิน และที่สำคัญที่สุด คือ ความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงของผู้ฝึกสอน รับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนสร้างให้นักกีฬามีบทบาท หน้าที่และมีความมุ่งมั่น พันฝ่าอุปสรรค เพื่อจุดหมายในการใช้กีฬาสร้างคนให้เป็นคนดี หรือที่เรียกว่ามีคุณลักษณะที่พัฒนาทั้งด้านร่างกาย และสังคม อารมณ์และจิตใจให้มีคุณธรรม และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ควบคู่กับความสามารถด้านการกีฬา นั่นคือ การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดี

สถานการณ์ของการเล่นกีฬา

การเป็นผู้นำที่ดีนั้น คือ การที่สามารถปรับตัวเองและสามารถปรับรูปแบบการเป็นผู้นำได้ตามสถานการณ์ จึงจะเห็นได้ว่า ผู้นำที่ดีสามารถที่จะเป็นได้ทั้ง 2 แบบ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เขาตัดสินใจอย่างรวดเร็วที่ต่างกัน (ประเภทบุคคลและทีม) จากการวิจัยพบว่า นักกีฬาประเภททีมชอบที่จะเห็นผู้ฝึกสอนใช้วิธีการแบบมุ่งที่การฝึกซ้อม และชอบความยืดหยุ่นมากกว่านักกีฬาประเภทบุคคล อย่างไรก็ตาม ลักษณะของสถานการณ์อื่น ๆ ที่ส่งผลต่อรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนคือ

1. วัฒนธรรมของทีมมีมาอย่างไร
2. เวลาที่มีอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ
3. จำนวนของทีมงานและผู้ช่วย
4. จำนวนของสมาชิกในทีม

การสร้างบรรยากาศ วัฒนธรรมของทีม

การที่จะเป็นผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะผู้นำพาทีมไปสู่ความสำเร็จนั้น เมื่อผู้นำมองเห็นและกำหนดว่าควรจะทำอย่างไรกับทีมแล้ว อันดับต่อไปคือ การนำสิ่งที่ตัวเองต้องการทำนั้น ทำให้เกิดขึ้นจริงให้ได้ นอกจากผู้ฝึกสอนกีฬาอยากจะทำให้เกิดตามเป้าหมายที่ต้องการแล้ว ลูกทีมก็ต้องทำตามให้เคยชิน และยอมรับในสิ่งนั้นด้วย จนเกิดเป็นวัฒนธรรมที่ดีของทีมต่อไป ผู้ฝึกสอนต้องสร้างวัฒนธรรมนี้ให้เกิดขึ้น นักกีฬาก็ต้องร่วมมือกัน และช่วยกันสร้างวัฒนธรรมนี้เช่นกัน

อะไรที่จะทำให้ทีมมีและยอมรับวัฒนธรรมร่วมกัน

1. สโลแกนของทีม
2. กระบวนการบริหารจัดการที่ชัดเจน
3. การจัดการด้านข้อมูลและด้านการสื่อสาร
4. ธรรมชาติของลักษณะกีฬา (ประเภทบุคคล ประเภททีม)
5. การยอมรับนับถือภายในทีม

6. รูปแบบของการฝึกสอน

ผู้นำสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมที่ตนเองต้องการได้อย่างไร

1. สนใจความสำเร็จของนักกีฬาแต่ละคน
2. แสดงให้นักกีฬาเห็นว่าตัวเองมีความภูมิใจในการที่เขาทำอะไรได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้นักกีฬางานร่วมกัน
4. ให้คำแนะนำนักกีฬาก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลง

การที่เราเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของจิตใจที่มีต่อการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาคือช่วยทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาหาแนวทางที่จะเพิ่มเติมความรู้ด้านนี้ให้มากขึ้น รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับลักษณะของผู้นำที่ทุกคนจะต้องมี และนำไปใช้ในการสร้างทีม การเป็นผู้นำของท่านจะทำให้ให้นักกีฬาและทีมกีฬามีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการเล่นกีฬาอย่างชัดเจน มีวัฒนธรรม รวมทั้งบรรยากาศของทีมที่ดีและประสบความสำเร็จในที่สุด การที่ผู้ฝึกสอนมีความเป็นผู้นำจะส่งผลต่อการทำทีมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อผู้ฝึกสอนกีฬาและทีมโดยรวม ความคิดและความรู้สึกดังกล่าวที่มีต่อผู้ฝึกสอนที่เป็นผู้นำที่ดีและส่งผลต่อการกีฬาต่อไป

นอกจากนี้ นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร (2546 : 12-13) ได้กล่าวถึง การกีฬาและลักษณะผู้นำสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา ไว้ดังนี้

ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ระหว่างที่คุมทีมของตัวเอง โดยการวางแผนสำหรับอนาคตของทีมให้ชัดเจน พร้อมทั้งหาทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น พร้อมกับการสร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นภายในทีม ทีมที่มีบรรยากาศในทางลบ นักกีฬาทะเลาะกัน ผู้ฝึกสอนไม่พูดกับนักกีฬา ผู้ฝึกสอนมีปัญหากับผู้ฝึกสอนคนอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าทีมมีบรรยากาศของการทำงานร่วมกันในทางลบ โอกาสของความสำเร็จก็จะลดลงไปด้วย บรรยากาศที่ดีผ่านกระบวนการสร้างวัฒนธรรมในทีมช่วยได้ องค์ประกอบที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะของผู้นำที่ดี มีดังนี้

1. มีคุณลักษณะที่ดี คือ

1.1 มีความเข้าใจนักกีฬา มีคุณสมบัติของความเข้าใจในความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ของครอบครัว ซึ่งเป็นลักษณะที่ดีของผู้นำอย่างผู้ฝึกสอนกีฬา การรู้จักและเข้าใจนักกีฬาในทีมของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีม ขณะเดียวกันก็ต้องรู้จักที่จะแสดงความเข้าใจให้นักกีฬาทราบด้วย

1.2 แสดงออกแบบผู้นำ เป็นตัวของตัวเอง ต้องยืนหยัดหลักการ กฎ ระเบียบ และสิ่งที่ตัวเองกำหนด แสดงความมั่นใจในสิ่งที่ตัวเองตัดสินใจ สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การเชื่อถือและการยอมรับนับถือจากนักกีฬา

1.3 มีความสามารถในการค้นหาปัญหาและแก้ปัญหาได้

1.4 เรียนรู้หรือต้องการพัฒนาตัวเองตลอดเวลา

1.5 มีความสามารถในการสื่อสาร

1.6 ยืดหยุ่นและสมเหตุสมผล

1.7 เห็นคุณค่าของคนอื่น

1.8 ควบคุมตัวเองได้

1.9 เชื่อถือได้

2. รูปแบบของผู้นำ รูปแบบของผู้นำที่เราคุ้นเคยเห็นเด่นชัดนั้นมี 2 ลักษณะ คือ

2.1 ผู้นำแบบเด็ดขาด สั่งการ หรือ เผด็จการ เป็นแบบที่จริงจังและใช้ตนเองเป็นศูนย์กลางทุกอย่างขึ้นอยู่กับตัวเอง และในกีฬาดูเหมือนว่าจะมุ่งหวังที่ชัยชนะเป็นหลัก

2.2 ผู้นำแบบประชาธิปไตยที่รับฟังความคิดเห็นของนักกีฬาและคนรอบข้าง ซึ่งใช้หลักการของความร่วมมือในระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขัน อย่างไรก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะโดยปกติแล้วลักษณะของคนจะอยู่ระหว่าง 2 แบบในตัว

บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา

พระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 65-69) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา ไว้ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อหน้าที่ ที่รับผิดชอบและต่อทีม
2. รู้จักการประสานงานต่าง ๆ เช่น การประสานการฝึก การเล่น
3. รู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ
4. ศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมกีฬาที่เล่นให้ลึกซึ้ง
5. รู้จักพัฒนาบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม
6. สร้างสมรรถภาพความแข็งแรง และสภาพส่วนตัวให้สมบูรณ์อยู่เสมอ
7. ฝึกทักษะการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับสถานะ

ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม

ความหมายของการฝึกซ้อม

จากการศึกษา ค้นคว้าจากทฤษฎี และหลักการของการฝึกซ้อมกีฬาจากหนังสือวารสาร เอกสารต่าง ๆ นักวิชาการได้ให้ความหมายของการฝึกซ้อมไว้ดังต่อไปนี้

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (2524 : 172) ได้กล่าวไว้ว่าการฝึกซ้อม คือการกระตุ้นร่างกายอย่างเป็นระเบียบ โดยมุ่งหวังในการพัฒนาร่างกายให้ไปในทางที่มีประสิทธิภาพ

มงคล แผลงสาเคน (2531 : 283) ได้กล่าวไว้ว่าการฝึกซ้อม คือการปฏิบัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อยกระดับทักษะและพัฒนาร่างกายให้มีสมรรถภาพและประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น

ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์ (2538 : 16) ได้กล่าวว่า การฝึกกีฬา หมายถึง การทำให้ส่วนของร่างกายที่ใช้ในการเคลื่อนไหวได้ทำงานมากกว่าภาวะปกติอย่างเป็นระเบียบ และเพิ่มขึ้นเป็นลำดับเป็นผลให้ส่วนของร่างกาย และอวัยวะที่เกี่ยวข้องมีการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปร่างและการทำงานจน

เหมาะสมกับความต้องการของชนิดกีฬาที่ฝึก ทั้งนี้คำว่า การฝึกกีฬามีได้หมายความว่าให้นักกีฬาฝึกปฏิบัติกิจกรรมรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งซ้ำๆ กันเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการควบคุมความหนักเบาในการฝึกซ้อมให้เป็นไปตามตารางการฝึกที่วางไว้อย่างเป็นระบบต่อเนื่องกัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของร่างกายอันเป็นผลจากการฝึกจะสามารถสังเกตหรือทดสอบได้จากปฏิกิริยาที่แสดงออกในระหว่างที่มีการเคลื่อนไหว เช่น การทำงานของระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิต กล้ามเนื้อ การรับรู้ และการสั่งงานของระบบประสาท เป็นต้น

เจริญ กระบวนรัตน์ (2545 : 20) ได้กล่าวว่า การฝึกซ้อม คือ การพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการเคลื่อนไหวของร่างกายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถกระทำได้ด้วยการเร่งเร็ว กระตุ้นให้ระบบการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายต้องทำงานมากขึ้น มากกว่าปกติ ในทำนองเดียวกันการเพิ่มระดับความสามารถขั้นสูงสุดให้นักกีฬาสามารถกระทำได้ด้วยการปรับเปลี่ยนปริมาณความหนักในการฝึกซ้อมให้สอดคล้องได้จังหวะเหมาะสมกันในแต่ละช่วงของการฝึกซ้อมที่สำคัญจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในขั้นตอนวิธีการฝึกสามารถพิจารณาเลือกใช้รูปแบบวิธีการฝึกได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและต่อเนื่องกันหลายวิธีเพื่อให้เกิดประโยชน์และความสามารถสูงสุดแก่นักกีฬา นอกจากนี้จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกให้เข้าใจ แนชัดก่อนที่จะเริ่มทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องจริงจัง ทั้งนี้ เพราะการฝึกซ้อมจะมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกาย

ธงชัย เจริญทรัพย์มณี (2547 : 2) ได้กล่าวว่า การฝึกกีฬา คือ การจัดระบบการออกกำลังกายเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ของร่างกาย และขีดความสามารถ ความชำนาญ ให้เหมาะสมกับความต้องการของกีฬานั้นๆ โดยควบคุมความหนักเบาในการฝึกที่ได้จัดเตรียมไว้อย่างเป็นระบบต่อเนื่องกัน

ความสำคัญในการฝึกซ้อม

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบันว่ามีการตื่นตัว ขยายตัวและมีการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาเป็นอย่างมาก และนับวันยิ่งทวีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เพราะคุณค่าของการกีฬานั้นได้สร้างเสริมพัฒนาศักยภาพของมนุษย์อย่างมากมาย ซึ่ง เจริญทัศน์ จินตเสรี (2522 : 23) ที่กล่าวว่า การจะพัฒนากีฬานั้นจะต้องพัฒนาองค์กีฬาควบคู่กันไปกับการพัฒนาบุคลากรกีฬา โดยเฉพาะเรื่องผู้ฝึกสอน ซึ่งมีผลโดยตรงกับการฝึกซ้อมกีฬา

ดังนั้น จะเห็นว่าการกีฬามีบทบาทในการดำรงชีวิตของสังคมมนุษย์ได้พัฒนาและขยายวงกว้างขึ้นแทบทุกมุมโลก โดยได้รับความสนใจ และจัดให้มีการแข่งขันทุกระดับแต่การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จ หรือได้รับชัยชนะในการแข่งขันจะต้องอาศัยการฝึกซ้อมการฝึกฝนหรือการเตรียมตัวที่ดี ในการแข่งขันไม่ว่าระดับใดก็ตามการเตรียมตัวของนักกีฬา เป็นสิ่งสำคัญจะทำให้ประสบความสำเร็จหรือชัยชนะ ก็ได้แก่การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จในการกีฬาได้นั้น ต้องมีแรงจูงใจหรือความตั้งใจและเอาจริงเอาจังต่อการฝึกซ้อม ส่วน นิตยา เกิดจันทิก และ คณะ (2359 :

1) กล่าวว่าการแข่งขันกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ นักกีฬาก็จะต้องมีสมรรถภาพทางกายสมบูรณ์ เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติทักษะทางกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ให้นักกีฬา มีทักษะ มีประสบการณ์ และมีสมรรถภาพทางกายที่ดีคือการฝึกซ้อมที่ดี

การฝึกซ้อมกีฬาจะต้องอาศัยผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถ มีใจรัก และทุ่มเทให้กับกีฬานั้น ๆ อย่างจริงจัง และจริงจังเพราะการฝึกซ้อมเป็นพื้นฐานหลักของการพัฒนาด้านทักษะกีฬา ถ้าไม่มีการฝึกซ้อมโอกาสที่จะเป็นผู้เล่นนั้นมีน้อยมากและจะต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อม เพื่อให้เกิดความชำนาญถูกต้องตามแบบแผน เกิดความเคยชินความเชื่อมั่น การตัดสินใจ และความมั่นคงในอารมณ์ อันมีผลรวมไปถึงความเฉลียวฉลาด ไหวพริบอย่างมีประสิทธิภาพดังที่ ประชา ฤาษดีกุล (2530 : 19) ได้กล่าวไว้ว่าการฝึกหัดหรือการฝึกกีฬา ต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมให้เกิดความชำนาญ ก้าวหน้าที่ละน้อยและถูกต้องตามแบบแผนต้องอาศัยความพร้อมของร่างกาย กำลังใจที่ได้เตรียมไว้อย่างจริงจัง และมีความประสานงานระหว่างประสาทกับกล้ามเนื้ออย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดความสุขุมเยือกเย็นและความอดทนแห่งพลัง ซึ่งเราเรียกได้ว่าเป็นทักษะ

จากความสำเร็จในการฝึกซ้อม การเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ อันเป็นส่วนช่วยสนับสนุนในการฝึกซ้อมได้แก่การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม สถานที่เก็บตัวฝึกซ้อม งบประมาณ และสวัสดิการ ผู้ฝึกสอนสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การฝึกซ้อมมีผลสัมฤทธิ์สูง

ปัญหาการเตรียมทีม

อนันต์ อัฐชู (2538 : 47-48) ได้กล่าวถึงการเตรียมทีมเข้าแข่งขันไว้ว่า จะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ 4 เอ็ม (4M) คือ คน (Men) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และการจัดการ (Management) การเตรียมทีมมักจะไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากขณะเตรียมทีมมีปัญหามากมาย จะเกิดขึ้นจำเป็นต้องแก้ปัญหาลดเวลา แต่ถ้ามีการวางแผนที่ดีและเตรียมจัดหาสิ่งต่าง ๆ ไว้ให้พร้อมล่วงหน้าจะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ได้ ดังนั้น ก่อนเตรียมทีมจะต้องรู้ถึงปัญหาและเตรียมสิ่งต่าง ๆ ให้พร้อมกัน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการเตรียมทีม ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องทราบ ว่า วัตถุประสงค์ของการทำทีมครั้งนี้เพื่ออะไร จะมีวันและเวลาใดบ้างที่จะต้องฝึกซ้อม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องทราบ เพื่อที่จะจัดการ การฝึกซ้อมและการจัดหาผู้เล่นต่าง ๆ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์

2. แหล่งทุนหรือผู้ที่จะให้การสนับสนุนทุนต่าง ๆ ในการดำเนินงานจะได้จากแหล่งใดมากน้อยเพียงไร จะได้รับการสนับสนุนด้านใดบ้าง เหล่านี้ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องทราบ เพื่อจะได้วางแผนการฝึกซ้อมให้เป็นไปตามความเหมาะสมและถูกต้อง แหล่งทุนสนับสนุนนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง ปัญหาการทำทีมหลาย ๆ ทีม มักจะพบกับปัญหานี้เป็นส่วนใหญ่

3. ผู้เล่น ผู้เล่นก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก การคัดเลือกผู้เล่นและการได้มาซึ่งผู้เล่นนั้น ถ้าเราได้ผู้เล่นที่ดีก็เท่ากับเรามีความสำเร็จไปกว่าครึ่งแล้ว เราเลือกผู้เล่นที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุดเท่าที่เราจะหาได้ แล้วมาฝึกมาสอน มาฝึกซ้อมทำให้เป็นนักกีฬาที่ดีให้ได้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องระลึกไว้เสมอว่า ผู้เล่นนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอันหนึ่ง

4. ผู้ฝึกสอนและคณะผู้ฝึกสอน ที่จะดีหรือไม่ดี จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ทุกอย่าง ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะผู้ฝึกสอนจะต้องมีหน้าที่เป็นผู้นำ ผู้ดูแล ผู้กำกับ ควบคุมกิจการและกระทำทุกอย่างให้ทีมเรียบร้อย ถ้าองค์กรใดได้ฝึกสอนดี คณะดีและนักกีฬาดีด้วย ก็จะได้รับความสำเร็จไปมากกว่า 75 %

5. สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมถ้าเป็นไปได้อาจจะต้องให้เหมือนกับสนามแข่งขันจริง ๆ หรือให้คล้ายกับสนามแข่งขันมากที่สุดและมีให้เพียงพอแก่การฝึกซ้อม

6. การจัดการและการบริหารทีม การจัดการในที่นี้ หมายถึง การวางแผนการฝึกซ้อมการวางตัวบุคคลที่รับผิดชอบในแต่ละเรื่อง การทำโครงการระยะสั้นและระยะยาว ในด้านการฝึกซ้อมแข่งขันและการประเมินผลการทำงานของทีมโดยรวม การแบ่งอำนาจและหน้าที่ของแต่ละคนในคณะผู้บริหาร คณะผู้ฝึกสอนและหัวหน้าทีม การประสานงานต่าง ๆ ในทีม มีการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นระยะ ๆ

7. สวัสดิการ หมายถึง การดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักกีฬา การมีอาชีพ การรักษาพยาบาล

8. เมื่อได้รับการเจ็บป่วย คือดูแลให้นักกีฬามีความมั่นคงในสวัสดิการของสังคมพอสมควรอย่าให้นักกีฬาต้องเดือดร้อนด้านการเงิน การเดินทางไปฝึกซ้อม และครอบครัวเดือดร้อน

9. สิ่งสุดท้ายที่จะลืมฝากข้อคิดเสียไม่ได้ก็คือ ความเป็นระเบียบของทีม ความเป็นวินัยความเป็นสุภาพบุรุษ ความตรงต่อเวลา ความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุก ๆ คนในทีม ถ้าทีมใดขาดสิ่งเหล่านี้แล้ว ปัญหาการทำทีมก็มักจะเกิดขึ้น ดังนั้น ผู้สอนที่ดีจะต้องไม่ลืมในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย

ปัญหาด้านผู้จัดการทีม

ประโยค สุทธิสง่า (2541 : 35-36) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเตรียมทีม ซึ่งเป็นปัญหาด้านผู้จัดการทีม ไว้ดังนี้

- 1.1 ขาดภาวะผู้นำที่ดี
- 1.2 ไม่มีนโยบายหรือเป้าหมายที่แน่นอน
- 1.3 ผลประโยชน์ส่วนตัวมาก่อน ส่วนรวมมาทีหลัง
- 1.4 ไม่มีเทคนิคจูงใจ
- 1.5 ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า
- 1.6 บริหารเวลาไม่ถูกต้อง

- 1.7 การติดต่อประสานงานและมอบหมายงานไม่ดี
- 1.8 ขาดความเป็นกันเอง
- 1.9 ไม่สอดคล้องการทำงานของลูกทีม
- 1.10 ไม่ฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมทีม
- 1.11 ใช้อารมณ์ เอาแต่ใจตนเอง ขาดความเป็นธรรม
- 1.12 ไม่จริงจังกับผู้ร่วมทีม
- 1.13 สร้างความแตกแยก
- 1.14 ทำงานผิดพลาด ไม่ยอมรับความจริง
- 1.15 ใช้คนไม่เหมาะสมกับงาน
- 1.16 ขาดการติดตามและควบคุมงาน
- 1.17 ระบบการเล่นขาดประสิทธิภาพ
- 1.18 อุปกรณ์ไม่เพียงพอ
- 1.19 บรรยากาศของทีมไม่ดี
- 1.20 ไม่มีความผูกพันกับองค์กร
- 1.21 ระบบงานซ้ำซ้อน
- 1.22 สับสน ขาดการประสานงาน
- 1.23 การฝึกแบบไม่มีระบบและกระบวนการที่ถูกต้อง
- 1.24 ไม่ยึดถือความร่วมมือและการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน
- 1.25 สถานที่เก็บตัวและที่ฝึกซ้อมไม่สะดวกและปลอดภัย
- 1.26 เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการฝึกซ้อมไม่มี

ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

ประโยค สุทธิสง่า (2541 : 35-36) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเตรียมทีม ซึ่งเป็นปัญหาด้านผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ไว้ดังนี้

- 2.1 ไม่รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 2.2 มีเป้าหมายการทำงานไม่เหมือนกัน
- 2.3 ไม่ยอมรับระเบียบวินัย กฎ ข้อบังคับของทีม
- 2.4 เกรงกลัวไม่กล้าแสดงความคิดเห็นต่อผู้ฝึกสอน
- 2.5 ไม่รอบคอบและไม่เข้าใจวิธีการฝึกและวิธีการเล่นของทีม
- 2.6 การสื่อสารคำสั่งที่ได้รับไม่ดีพอ
- 2.7 ไม่มีความสามัคคี
- 2.8 ขาดขวัญและกำลังใจในทีม
- 2.9 มีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องกับองค์กร
- 2.10 ไม่มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

2.11 ไม่มีความซื่อสัตย์ต่อทีม

2.12 ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โช (Cho. 1990 : 1070) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของนักกีฬาทีมชาติเกาหลีและผู้ฝึกสอนที่มีผลต่อการเตรียมตัวนักกีฬา” โดยใช้แบบทดสอบทัศนคติของสเตปป์ที่ใช้วัดทัศนคติในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน ผู้ฝึกสอน 35 คน ซึ่งผู้ฝึกสอน จำนวน 19 คน เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมและอยู่ระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่งเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม 2533 ถึงวันที่ 29 มีนาคม 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ซ้อมกีฬาแห่งชาติไทย ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและผู้ฝึกสอนมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน
2. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและผู้ฝึกสอนที่มีต่อทัศนคติเห็นด้วยให้การสนับสนุนในการเตรียมตัวในด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพสภาวะสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไปรวมทั้งในด้านทั่ว ๆ ไป
3. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีที่ไม่ปะทะและนักกีฬาประเภททีม มีความเห็นด้วยอย่างมากในด้านการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่าการเตรียมทีมนักกีฬาที่ต้องปะทะและนักกีฬาประเภทบุคคล
4. นักกีฬาทีมชาติหญิงของประเทศเกาหลีที่มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาเพศชาย
5. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีที่มีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลกมีทัศนคติ เห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
6. ผู้ฝึกสอนทีมชาติเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมาก ในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา

ซิมเมอร์แมน (Zimmerman. 1991 : 1754) ได้ศึกษาเรื่องจิตวิทยาการกีฬา แนวใหม่เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยใช้ขบวนการบำบัดด้วยระบบครอบครัว ทฤษฎีและเทคนิคกับทีมกีฬา การวิจัยนี้ เพื่อต้องการที่จะศึกษาวิธีการใหม่ในการทำงานกับทีมกีฬาโดยให้ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาใช้จิตวิทยาการกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกซ้อมและการเตรียมทีมกีฬา เพื่อการแข่งขันโดยผู้วิจัยให้คำปรึกษากับทีมกีฬามหาวิทยาลัยด้วยการใช้ทฤษฎี และเทคนิคการบำบัดด้วยระบบครอบครัว การศึกษาแนวทางจิตวิทยาการกีฬาแนวใหม่ โดยใช้วิธีการศึกษาคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า

ผลการศึกษารวมทั้งของปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น โดยละเอียด ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่นักบำบัดจะนำไปใช้ในการให้คำปรึกษาแก่ทีมกีฬา

โรติลลา (Rotella. 1991 : 36-38) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของการเข้าใจตนเอง และการเข้าใจพฤติกรรมของการเป็นผู้นำในสภาพของการเป็นนักกีฬา ซึ่งจุดมุ่งหมายครั้งนี้ต้อง ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจในตนเอง (ความเชื่อมั่นของนักกีฬาและศึกษาการ แข่งขันกีฬา) และการเตรียมตัวสำหรับนักกีฬา สำหรับพฤติกรรมของการเป็นผู้นำ (พฤติกรรมการ ฝึกซ้อม พฤติกรรมเป็นประชาธิปไตย พฤติกรรมการมีอำนาจแบบเด็ดขาดการสนับสนุนการให้ รางวัล) สำหรับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และการแสดงออกของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ก็จะแสดง ออกมาทางผลการแข่งขันแพ้และชนะของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลระดับวิทยาลัย จำนวน 131 คน ใช้ระดับการให้คะแนนของความเป็นผู้นำของชาร์ราดูรี (Charraduree) เป็นตัวชี้ถึง พฤติกรรมการเป็นผู้นำ ซึ่งผลแสดงให้เห็นถึงการฝึกซ้อมตามโครงการที่เตรียมไว้ในระดับดี มีระดับ การเป็นผู้นำและพฤติกรรมการเป็นผู้นำและพฤติกรรมการเป็นประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับชั้นของนักกีฬาฟุตบอลโดยการเป็นผู้นำและพฤติกรรมมีอำนาจแบบ เด็ดขาดเป็นส่วนมาก

เคียติง (Keating. 1993 : 1082) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบการเตรียมตัวในการแข่งขัน ออกกีร์ระดับอาชีพ เพื่อต้องการศึกษาผลของการเล่นออกกีร์ ในระดับอาชีพที่ติดตามก่อนการแข่งขัน ต่าง ๆ หลังจากการแข่งขันในแต่ละรอบผลการแข่งขันเปรียบเทียบกับ 5 รายการคือการมาถึง สนามแข่งขันและพิธีการต่าง ๆ ของทีมศึกษาความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลนำไปสู่สถานะอื่น ๆ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของร่างกาย ความพร้อมของความรู้สึกและการเตรียมความพร้อม ทางจิตใจผลการศึกษาออกมาสนับสนุนข้อมูลด้านพิธีการต่าง ๆ ของทีมลักษณะประจำตัวและ จุดมุ่งหมายที่นำไปสู่การเตรียมตัวของนักกีฬาลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้แสดงถึงความเที่ยงตรง ทางด้านเทคนิคด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย และเทคนิค ด้านจิตวิทยาการกีฬา ผลการวิจัย พบว่า นักกีฬาอาชีพจะต้องมีโครงสร้างและลักษณะประจำตัวที่เป็นส่วนรวมมากกว่านักกีฬา ธรรมดา ซึ่งจะเป็นลักษณะนิสัยติดตัวระยะยาวในการแข่งขันต่าง ๆ ด้วย

งานวิจัยในประเทศ

สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเตรียมวอลเลย์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบปัญหาต่าง ๆ ในการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลชายของสถาบันอุดมศึกษา ที่ผ่านการ คัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ณ มหาวิทยาลัยนิพนธ์นา จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้จัดการทีม จำนวน 12 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 12 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน 12 คน รวม 36 คน และนักกีฬา 144 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยการเลือกแบบ เจาเจง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่พบมากคือ ระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา

2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ อุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ การทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ
4. ปัญหาด้านงบประมาณ ที่พบมากคือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
5. ปัญหาด้านสวัสดิการ ที่พบมากคือ การจัดสอนเสริมด้านการศึกษให้กับนักกีฬา

ศิริวุฒ ทิพย์ไกรสร (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมรักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมรักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 มี 4 ด้าน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 30 คน และนักกีฬาจำนวน 290 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความคิดเห็นว่าสภาพการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักกีฬา มีความคิดเห็นว่าสภาพการเตรียมทีม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาการเตรียมทีม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อมและด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

เกียรติศักดิ์ สิทธิ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลชายเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29 มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29 ณ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้บริหาร จำนวน 17 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 15 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 12 คน และนักกีฬา จำนวน 180 คน รวมทั้งสิ้น 224 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความเห็นว่าสภาพการเตรียมทีมด้านความมุ่งหมายด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอนและด้านนักกีฬา โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านความมุ่งหมายและด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักกีฬา มีความเห็นว่า สภาพการเตรียมทีมด้านความมุ่งหมายและด้านนักกีฬา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา และด้านโปรแกรมการฝึกซ้อมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมากที่สุด และปัญหาการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนักกีฬา โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาการเตรียมทีมด้านโปรแกรมการฝึกซ้อมและด้านความมุ่งหมายมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ชยันต์ โภคผล (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักกีฬา จำนวน 340 คน เป็นผู้จัดการทีม 16 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน 64 คน และนักกีฬา 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.00, 53.75, 53.12 และ 50.63 ตามลำดับ ส่วนด้านคัดเลือกนักกีฬาและด้านปัจจัยอื่น ๆ โดยรวมส่วนใหญ่ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.87 และ 66.25 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.62, 34.38, 32.50 และ 27.50 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 33.75 และด้านปัจจัยอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.62

2. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ศึก “กษัตริย์ศึก” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยส่วนใหญ่มีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 74.69, 71.88, 76.25 และ 77.97 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่น ๆ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 73.44 และ 51.88 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม และด้าน

นักกีฬาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.19, 30.00 และ 28.59 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือก นักกีฬาและด้านผู้ฝึกสอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.28 และ 27.81 ตามลำดับ และด้านปัจจัยอื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.85

3. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนทรราชนิเวศน์ “กุนทรคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่มีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 80.58, 66.46 และ 80.46 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่นๆ มีความไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 65.04 และ 52.88 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม และด้านนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.50, 31.61 และ 28.92 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.92 และ 26.65 ตามลำดับ และด้านปัจจัยอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 30.54

สุรสิทธิ์ สิงห์หลง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬา นักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 มี 4 ด้าน คือ สภาพและปัญหาด้านนักกีฬา สภาพและปัญหาด้านการฝึกสอน สภาพและปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อม และสภาพปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยไทย โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 208 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้ ผู้จัดการทีม เขตการศึกษาละ 1 คน จำนวน 13 คน ผู้ฝึกสอน เขตการศึกษาละ 2 คน จำนวน 26 คน นักกีฬามวยไทย เขตการศึกษาละ 13 คน จำนวน 169 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว จำนวน 208 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นว่าเป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.38

ผู้จัดการทีมมีความคิดเห็นว่าเป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.15 ปัญหาด้านกระบวนการของผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.92 และปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.61 ส่วนรายชื่อที่มีปัญหามากคือ เบี่ยงเบนในการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬา ทุนการศึกษาสนับสนุนให้กับนักกีฬาและงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย

2. ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นว่าเป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.99

ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นว่าเป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.92 ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.62 และปัญหาด้านปัจจัย

ด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.15 ส่วนรายชื่อที่มีปัญหามากคือการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาขณะการฝึกซ้อม สวัสดิการในเรื่องที่พักและงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

3. นักกีฬามีความคิดเห็นว่าสภาพที่เป็นจริงเห็นว่ามี การปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.63

นักกีฬามีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.22 ปัญหาด้านกระบวนการของการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.61 และปัญหาด้านปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 28.87 ส่วนรายชื่อที่มีปัญหามากคือ งบประมาณในการจัดซื้อ อุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และงบประมาณสำหรับอาหารบำรุงตัวนักกีฬา

ภราดร สังกรแก้ว (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่นคัดเลือกตัวแทนจังหวัดสุโขทัยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันคัดเลือกตัวแทนภาค 5 กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่นคัดเลือกตัวแทนภาค 5 กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ตัวแทนจังหวัดสุโขทัย เป็นผู้จัดการทีม จำนวน 10 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 10 คน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 80 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสถานที่ฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2. ด้านผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

3. ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

4. ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กมล ตันกิมหงษ์ (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 มีจุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างคือนักกีฬาตะกร้อชายตัวแทนทีมชาติไทย จำนวน 14 คน ซึ่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ณ ประเทศเวียดนาม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและการเขียนบันทึก ผู้วิจัยสังเกตการฝึกซ้อมของทีมตะกร้อทุกครั้ง เป็นเวลา 3 เดือน ก่อนการแข่งขัน และทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างได้ทำการเขียนบันทึกเกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมทีมเพื่อ

การแข่งขัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant Comparison) และทดสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูลโดยวิธีการตรวจสอบจากกลุ่มตัวอย่าง (Member Checks) ผลการศึกษาพบปัญหา 6 ด้านด้วยกัน คือ ชุติฝึกซ้อมไม่เพียงพอ เบี่ยงเลียงออกช้า สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม ขาดยานพาหนะ และแพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ

ประจักษ์ ทองแจ่ม (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลหญิง เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลหญิง เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ในสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและเอกชน ที่ส่งทีมวอลเลย์บอลหญิงเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จังหวัดนครปฐม ได้แก่ทีมที่เข้าร่วมมหกรรม ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 44 คน และนักกีฬา จำนวน 132 คน รวมทั้งสิ้น 176 คน ทีมที่ตกรอบคัดเลือก ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 30 คน และนักกีฬา จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 130 คน รวมทั้งหมด 306 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดย การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านนักกีฬา

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 57.40 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.98 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 55.77 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.58

ทีมที่เข้าร่วม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85.5 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 66.03 แต่ทีมที่ตกรอบ คิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 93.39 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 71.03

2. ด้านผู้ฝึกสอน

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 76.71 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.74 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 75.57 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 56.03

ทีมที่เข้าร่วม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.57 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 65.49 และทีมที่ตกรอบ คิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.13 และระดับปัญหาการเตรียมทีม

ทีมที่เข้ารอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 75.78 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.08 และทีมที่ตกรอบ คิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.68 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 56.53

จากงานวิจัยในต่างประเทศและในประเทศที่เกี่ยวข้องจะพบได้ว่า สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬากอล์ฟเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันมีปัญหาด้านต่าง ๆ ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในครั้งที่ผ่านมา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกอล์ฟเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้การเตรียมทีมกอล์ฟในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประสบความสำเร็จและพัฒนายิ่งขึ้น

ขวัญยืน ร่มสุขการ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ระหว่างวันที่ 6 - 10 ตุลาคม พ.ศ. 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้จัดการทีม จำนวน 5 คน ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วย ผู้ฝึกสอน จำนวน 20 คน นักกีฬามวยไทยสมัครเล่น จำนวน 65 คน และผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น จำนวน 4 คน รวม 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

1) ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบนโดยรวม มีปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาการเตรียมทีมในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม และด้านสถานที่ฝึกซ้อม ส่วนปัญหาการเตรียมทีมในระดับปานกลาง คือ ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ

2) ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบนเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1) ด้านสถานที่ฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของที่พักอาศัยสำหรับการเก็บตัวฝึกซ้อม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับการฝึกซ้อมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2) ด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบดูแลเอาใจใส่นักกีฬา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนผู้ฝึกสอน และผู้ฝึกสอนมีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3) ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บอุปกรณ์ภายหลังการฝึกซ้อมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานของเวทีฝึกซ้อม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.4) ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอด้านอาหารเสริม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.5) ด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาเกี่ยวกับความโปร่งใส ยุติธรรมเรื่องค่าตอบแทนแก่นักกีฬา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับเบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อารยะ โตศิริ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 34 การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีม จำนวน 22 คน ผู้ฝึกสอน 35 คน และนักกีฬาซอฟท์บอล จำนวน 377 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ตามความคิดเห็นของทีมที่ไม่ผ่านรอบแรก สภาพการเตรียมทีม โดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านสวัสดิการ และด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง และด้านผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมาก

2. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ตามความคิดเห็นของทีมที่ไม่ผ่านรอบก่อนชิงชนะเลิศ สภาพการเตรียมทีม โดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านสวัสดิการ และด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับมาก

3. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ตามความคิดเห็นของทีมที่เข้ารอบชิงชนะเลิศ สภาพการเตรียมทีมโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านสวัสดิการ และด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง

พีรชฌ์ สมุทรโชติช่วง (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬากอล์ฟ เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬากอล์ฟ เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้จัดการทีม

ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ในสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งทีมกอล์ฟเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 จำนวน 100 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬากอล์ฟ เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 84.55 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 15.45 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.55 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 20.45 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
3. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 77.55 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 22.45 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.33 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 38.67 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
5. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 66.42 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 33.58 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ในแต่ละปีจะมีปัญหาการเตรียมทีมคล้าย ๆ กันแต่จะมากหรือน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอนด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณและสวัสดิการ เป็นต้น ส่วนสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันยาวชนแห่งชาติในปีที่ผ่านมาจะมีปัญหาในด้านนักกีฬา ด้านงบประมาณและสวัสดิการและด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 เพื่อที่จะได้นำข้อมูลมาศึกษาปัญหาการเตรียมทีมที่แท้จริงในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพและปัญหาตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นในการเตรียมทีมอันจะเป็นแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาเซปักตะกร้อให้สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นผลให้การแข่งขันเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติในครั้งต่อไปให้มีมาตรฐานและประสิทธิภาพสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ซึ่งได้มาจากนักกีฬาเซปักตะกร้อที่เป็นตัวแทนแต่ละภาค 5 ภาค ๆ ละ 4 ทีม รวมเป็น 20 ทีม ทีมจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพ 2 ทีม และทีมที่ได้รับรางวัลชนะเลิศครั้งที่ผ่านมา 2 ทีม รวมทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 24 ทีม เป็นทีมชาย 12 ทีม และทีมหญิง 12 ทีม ได้นักกีฬารวม 288 คน และผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน จำนวน 72 คน รวมทั้งสิ้น 360 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน จำนวน 65 คน และนักกีฬาจำนวน 260 คน ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ได้มาจากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 90 ของจำนวนประชากร และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นการตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน

3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
4. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
5. ด้านสวัสดิการและงบประมาณ
6. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด

(Open Ended)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24
2. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีม
3. ศึกษาแนวการสร้างเครื่องมือในการวิจัยเพื่อหารูปแบบในการดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดและการค้นคว้าข้อมูลในการวิจัยให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายในการวิจัย
4. เขียนนิยามปฏิบัติการของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24
5. การสร้างแบบสอบถามได้ศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากตำรา นำมาสรุปขอบเขตต่าง ๆ
6. นำขอบเขตด้านต่าง ๆ มาสร้างข้อย่อยของแบบสอบถาม
7. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท
8. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรง
9. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจพิจารณาและแก้ไขเรียบร้อยแล้วจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านไปให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบอีกครั้ง
10. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอน และนักกีฬาเซปักตะกร้อ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยสัมประสิทธิ์อัลฟาด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94
11. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน
4. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ววิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยของแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์
2. นำข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับของปัญหา แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง
4. ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ตามตัวแปรเพศและตัวแปรสถานภาพ โดยใช้สถิติ t-test แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง
5. นำข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยของปัญหาการเตรียมทีม แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 4.21 - 5.00 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.41 - 4.20 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
- 2.61 - 3.40 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.81 - 2.60 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.80 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที่
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยของแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์
2. นำข้อมูลสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับของปัญหา แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง
4. ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ตามตัวแปรเพศและตัวแปรสถานภาพ โดยใช้สถิติ t-test แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง
5. นำข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	f	%	f	%	f	%
ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม	60	92.31	5	7.69	65	20.00
นักกีฬา	130	50.00	130	50.00	260	80.00
รวม	190	58.46	135	41.54	325	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 แยกเป็นนักกีฬาชาย และหญิง เท่า ๆ กัน คือ จำนวน 130 คน ส่วนผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 แยกเป็นผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมชาย จำนวน 60 คน และผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมหญิง จำนวน 5 คน

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

ตาราง 2 สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา (n = 325)

รายการ	สภาพ			
	มี		ไม่มี	
	f	%	f	%
1. ความสำคัญและเห็นคุณค่าการเป็นตัวแทน	325	100.00	0	0.00
2. ยอมรับในกฎ ระเบียบ	316	97.23	9	2.77
3. มีความสามัคคีภายในทีม	325	100.00	0	0.00
4. มีความอดทนและอุทิศตนในการฝึกซ้อม	325	100.00	0	0.00
5. มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา	325	100.00	0	0.00
6. มีการยอมรับและการให้อภัยความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีม	325	100.00	0	0.00
7. มีความสามารถในการประเมินและแก้ไขตนเอง	309	95.08	16	4.92
8. มีความเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น	325	100.00	0	0.00
9. มีความมุ่งมั่นและขยันทุ่มเทในการฝึกซ้อม	325	100.00	0	0.00
10. มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งของตนเอง และเพื่อนร่วมทีม	325	100.00	0	0.00
11. มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ	325	100.00	0	0.00
12. มีความรู้เรื่องเทคนิคการเล่นเซปักตะกร้อ	320	98.46	5	1.54
รวม	3870	99.23	30	0.77

จากตาราง 2 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา โดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 99.23 และ ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 0.77

ตาราง 3 สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านผู้ฝึกสอน (n = 325)

รายการ	สภาพ			
	มี		ไม่มี	
	f	%	f	%
1. ผู้ฝึกสอนมีความรู้และประสบการณ์	320	98.46	5	1.54
2. มีมนุษยสัมพันธ์และการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักกีฬา	310	95.38	15	4.62
3. มีการดูแลในเรื่องกฎ ระเบียบวินัย	310	95.38	15	4.62
4. การปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค	300	92.31	25	7.69
5. มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและรับผิดชอบต่อหน้าที่	315	96.92	10	3.08
6. มีการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมของนักกีฬา	305	93.85	20	6.15
7. มีการนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน	306	94.15	19	5.85
8. มีการวางแผนการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	315	96.92	10	3.08
9. มีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเกี่ยวกับการฝึกซ้อมและแข่งขัน	301	92.62	24	7.38
10. มีผู้ชำนาญการด้านการฝึกเฉพาะตำแหน่งและ ด้านการฝึกสมรรถภาพทางกีฬามาร่วมฝึก	318	97.85	7	2.15
11. มีความเสียสละอุทิศตนทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน	311	95.69	14	4.31
12. มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาใช้ในการฝึกสอน	306	94.15	19	5.85
รวม	3717	95.31	183	4.69

จากตาราง 3 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 95.31 และ ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 4.69

ตาราง 4 สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา (n = 325)

รายการ	สภาพ			
	มี		ไม่มี	
	f	%	f	%
1. มีการเตรียมการวางแผนในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	320	98.46	5	1.54
2. มีการประชาสัมพันธ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	302	92.92	23	7.08
3. มีคณะกรรมการในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	305	93.85	20	6.15
4. มีการประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา	297	91.38	28	8.62
5. วิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา	309	95.08	16	4.92
6. มีการประกาศผลการคัดเลือกตัวนักกีฬา	306	94.15	19	5.85
7. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาในการคัดเลือกตัว	320	98.46	5	1.54
8. มีการทดสอบทักษะของนักกีฬา	301	92.62	24	7.38
9. การพิจารณาเลือกตัวนักกีฬาอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ คัดเลือกตัวนักกีฬา	301	92.62	24	7.38
10. มีเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	311	95.69	14	4.31
11. มีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก	320	98.46	5	1.54
รวม	3392	94.88	183	5.12

จากตาราง 4 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 94.88 และไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 5.12

ตาราง 5 สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม (n = 325)

รายการ	สภาพ			
	มี		ไม่มี	
	f	%	f	%
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกซ้อมในระยะสั้นและระยะยาว	316	97.23	9	2.77
2. มีการวางโปรแกรมการฝึกซ้อมล่วงหน้า	311	95.69	14	4.31
3. มีโปรแกรมการสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	302	92.92	23	7.08
4. การฝึกซ้อมเทคนิคและทักษะกีฬาอย่างเหมาะสม	300	92.31	25	7.69
5. มีโปรแกรมการฝึกทางด้านจิตใจ	306	94.15	19	5.85
6. มีการฝึกทักษะส่วนบุคคล ทีมและเฉพาะตำแหน่ง	305	93.85	20	6.15
7. มีการให้ความรู้เกี่ยวกับกติกาและเทคนิควิธีการเล่น	309	95.08	16	4.92
8. มีโปรแกรมเน้นหนักการเพื่อผ่อนคลายด้านจิตใจ	301	92.62	24	7.38
9. มีการให้ความรู้ด้านการป้องกันการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	325	100.00	0	0.00
10. มีการนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน	309	95.08	16	4.92
11. มีการทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ	315	96.92	10	3.08
รวม	3399	95.08	176	4.92

จากตาราง 5 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม โดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 95.08 และไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 4.92

ตาราง 6 สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ (n = 325)

รายการ	สภาพ			
	มี		ไม่มี	
	f	%	f	%
1. ได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด	325	100.00	0	0.00
2. งบประมาณที่ได้รับมีความเพียงพอ	296	91.08	29	8.92
3. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นระบบ	288	88.62	37	11.38
4. มีบุคลากรดูแลงบประมาณและอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่าย	293	90.15	32	9.85
5. มีความสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณฝึกซ้อม และแข่งขัน	283	87.08	42	12.92
6. มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ	320	98.46	5	1.54
7. นักกีฬาได้รับเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม	294	90.46	31	9.54
8. นักกีฬาได้รับค่าอาหารในการฝึกซ้อม	306	94.15	19	5.85
9. มีพาหนะสำหรับการออกไปฝึกซ้อมนอกสถานที่	293	90.15	32	9.85
10. มีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลในระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขัน	311	95.69	14	4.31
11. มีห้องพักเพียงพอกับจำนวนนักกีฬาในระหว่างเก็บตัว	320	98.46	5	1.54
12. มีห้องและอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	306	94.15	19	5.85
13. มีรางวัลแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม ที่สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด	320	98.46	5	1.54
รวม	3955	93.61	270	6.39

จากตาราง 6 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 93.61 และไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 6.39

ตาราง 7 สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก (n = 325)

รายการ	สภาพ			
	มี		ไม่มี	
	f	%	f	%
1. สนามฝึกซ้อมมีพอเพียง	316	97.23	9	2.77
2. ความสะดวกในการเข้าใช้สนามฝึกซ้อม	307	94.46	18	5.54
3. การซ้อมในเวลากลางวัน สนามฝึกซ้อมมีแสงสว่างเพียงพอ	301	92.62	24	7.38
4. สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม เช่น รถรับ-ส่งนักกีฬา	305	93.85	20	6.15
5. มีสถานที่ในการฝึกซ้อม	293	90.15	32	9.85
6. มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำเพียงพอ	282	86.77	43	13.23
7. มีความปลอดภัยในขณะที่ฝึกซ้อม	320	98.46	5	1.54
8. มีความปลอดภัยในขณะที่แข่งขัน	320	98.46	5	1.54
9. มีพาหนะรับส่งนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมทั้งในและนอกสถานที่	307	94.46	18	5.54
10. มีห้องพักเพียงพอกับจำนวนนักกีฬาในระหว่างเก็บตัว	300	92.31	25	7.69
11. มีน้ำดื่มระหว่างฝึกซ้อมเพียงพอ	306	94.15	19	5.85
12. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในขณะที่เก็บตัว	306	94.15	19	5.85
รวม	3663	93.92	237	6.08

จากตาราง 7 แสดงว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 93.92 และไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 6.08

ตาราง 8 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24
ด้านนักกีฬา (n = 325)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ความสำคัญและเห็นคุณค่าการเป็นตัวแทน	1.84	1.06	น้อย
2. ยอมรับในกฎ ระเบียบ	2.03	0.98	น้อย
3. มีความสามัคคีภายในทีม	1.75	1.14	น้อยที่สุด
4. มีความอดทนและอุทิศตนในการฝึกซ้อม	1.95	1.09	น้อย
5. มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา	1.94	1.08	น้อย
6. มีการยอมรับและการให้อภัยความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีม	2.02	1.08	น้อย
7. มีความสามารถในการประเมินและแก้ไขตนเอง	2.04	1.02	น้อย
8. มีความเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น	2.01	1.09	น้อย
9. มีความมุ่งมั่นและขยันทุ่มเทในการฝึกซ้อม	1.94	1.04	น้อย
10. มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งของตนเองและเพื่อนร่วมทีม	1.87	1.03	น้อย
11. มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ	1.70	1.01	น้อยที่สุด
12. มีความรู้เรื่องเทคนิคการเล่นเซปักตะกร้อ	1.76	1.03	น้อยที่สุด
รวม	1.90	0.95	น้อย

จากตาราง 8 แสดงว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุดคือ มีความสามารถในการประเมินและแก้ไขตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02

ตาราง 9 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24
ด้านผู้ฝึกสอน (n = 325)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ผู้ฝึกสอนมีความรู้และประสบการณ์	1.93	1.16	น้อย
2. มีมนุษยสัมพันธ์และการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักกีฬา	2.13	1.11	น้อย
3. มีการดูแลในเรื่องกฎ ระเบียบวินัย	2.06	1.32	น้อย
4. การปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค	2.12	1.23	น้อย
5. มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและรับผิดชอบต่อหน้าที่	2.11	1.13	น้อย
6. มีการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมของนักกีฬา	2.07	1.12	น้อย
7. มีการนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน	2.11	1.21	น้อย
8. มีการวางแผนการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	2.14	1.12	น้อย
9. มีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเกี่ยวกับการฝึกซ้อมและแข่งขัน	2.07	1.12	น้อย
10. มีผู้ชำนาญการด้านการฝึกเฉพาะตำแหน่งและ ด้านการฝึกสมรรถภาพทางกีฬาร่วมฝึก	2.14	1.24	น้อย
11. มีความเสียสละอุทิศตนทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน	2.13	1.12	น้อย
12. มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามามีใช้ในการฝึกสอน	2.16	1.05	น้อย
รวม	2.10	1.08	น้อย

จากตาราง 9 แสดงว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุด คือ มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามามีใช้ในการฝึกสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05

ตาราง 10 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา (n = 325)

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ปัญหา
1. มีการเตรียมการวางแผนในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	2.06	1.01	น้อย
2. มีการประชาสัมพันธ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	2.18	1.10	น้อย
3. มีคณะกรรมการในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	2.21	0.99	น้อย
4. มีการประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา	2.19	1.08	น้อย
5. วิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา	1.97	1.05	น้อย
6. มีการประกาศผลการคัดเลือกตัวนักกีฬา	2.11	1.04	น้อย
7. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาในการคัดเลือกตัว	2.04	1.18	น้อย
8. มีการทดสอบทักษะของนักกีฬา	2.10	1.14	น้อย
9. การพิจารณาเลือกตัวนักกีฬาอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ คัดเลือกตัวนักกีฬา	2.21	1.03	น้อย
10. มีเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	2.03	1.11	น้อย
11. มีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก	1.99	1.11	น้อย
รวม	2.10	0.99	น้อย

จากตาราง 10 แสดงว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุด คือ มีคณะกรรมการในการคัดเลือกตัวนักกีฬา และการพิจารณาเลือกตัวนักกีฬาอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 และ 2.21 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 และ 1.03 ตามลำดับ

ตาราง 11 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม (n = 325)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกซ้อมในระยะสั้นและระยะยาว	1.85	1.02	น้อย
2. มีการวางโปรแกรมการฝึกซ้อมล่วงหน้า	2.02	1.05	น้อย
3. มีโปรแกรมการสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	2.08	1.11	น้อย
4. การฝึกซ้อมเทคนิคและทักษะกีฬาย่างเหมาะสม	2.14	1.06	น้อย
5. มีโปรแกรมการฝึกทางด้านจิตใจ	2.20	1.04	น้อย
6. มีการฝึกทักษะส่วนบุคคล ทีมและเฉพาะตำแหน่ง	2.15	0.94	น้อย
7. มีการให้ความรู้เกี่ยวกับกติกาและเทคนิควิธีการเล่น	2.05	1.11	น้อย
8. มีโปรแกรมเน้นหนักการเพื่อผ่อนคลายด้านจิตใจ	2.06	1.11	น้อย
9. มีการให้ความรู้ด้านการป้องกันการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	2.14	1.18	น้อย
10. มีการนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน	2.16	1.12	น้อย
11. มีการทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ	2.05	1.16	น้อย
รวม	2.08	0.97	น้อย

จากตาราง 11 แสดงว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุด คือ มีโปรแกรมการฝึกทางด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04

ตาราง 12 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24
ด้านงบประมาณและสวัสดิการ (n = 325)

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด	2.19	1.13	น้อย
2. งบประมาณที่ได้รับมีความเพียงพอ	2.28	1.03	น้อย
3. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นระบบ	2.28	1.25	น้อย
4. มีบุคลากรดูแลงบประมาณและอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่าย	2.40	1.14	น้อย
5. มีความสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณฝึกซ้อม และแข่งขัน	2.18	1.18	น้อย
6. มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ	2.15	1.22	น้อย
7. นักกีฬาได้รับเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม	1.98	1.14	น้อย
8. นักกีฬาได้รับค่าอาหารในการฝึกซ้อม	2.00	1.12	น้อย
9. มีพาหนะสำหรับการออกไปฝึกซ้อมนอกสถานที่	2.07	1.21	น้อย
10. มีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลในระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขัน	2.13	1.12	น้อย
11. มีห้องพักเพียงพอกับจำนวนนักกีฬาในระหว่างเก็บตัว	2.18	1.20	น้อย
12. มีห้องและอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	2.30	1.19	น้อย
13. มีรางวัลแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม ที่สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด	1.90	1.11	น้อย
รวม	2.16	1.01	น้อย

จากตาราง 12 แสดงว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุด คือ มีบุคลากรดูแลงบประมาณและอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.14

ตาราง 13 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก (n = 325)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. สนามฝึกซ้อมมีพอเพียง	2.15	1.04	น้อย
2. ความสะดวกในการเข้าใช้สนามฝึกซ้อม	2.18	1.07	น้อย
3. การซ้อมในเวลาว่างคืน สนามฝึกซ้อมมีแสงสว่างเพียงพอ	2.14	1.10	น้อย
4. สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม เช่น รถรับ-ส่งนักกีฬา	2.20	1.20	น้อย
5. มีสถานที่ในการฝึกซ้อม	2.30	1.17	น้อย
6. มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำเพียงพอ	2.36	1.17	น้อย
7. มีความปลอดภัยในขณะที่ฝึกซ้อม	2.18	1.25	น้อย
8. มีความปลอดภัยในขณะที่แข่งขัน	2.09	1.17	น้อย
9. มีพาหนะรับส่งนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมทั้งในและนอกสถานที่	2.35	1.15	น้อย
10. มีห้องพักเพียงพอกับจำนวนนักกีฬาในระหว่างเก็บตัว	2.25	1.15	น้อย
11. มีน้ำดื่มระหว่างฝึกซ้อมเพียงพอ	2.16	1.22	น้อย
12. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในขณะที่เก็บตัว	2.15	1.26	น้อย
รวม	2.21	1.01	น้อย

จากตาราง 13 แสดงว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุด คือ มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.17

ตาราง 14 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 (n = 325)

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ด้านนักกีฬา	1.90	0.95	น้อย
2. ด้านผู้ฝึกสอน	2.10	1.08	น้อย
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	2.10	0.99	น้อย
4. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	2.08	0.97	น้อย
5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	2.16	1.01	น้อย
6. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก	2.21	1.01	น้อย
รวม	2.09	0.90	น้อย

จากตาราง 14 แสดงว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90

ตาราง 15 เปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

รายการ	ชาย (n = 190)		หญิง (n = 135)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านนักกีฬา	1.99	1.00	1.78	0.88	0.91	.362
2. ด้านผู้ฝึกสอน	2.30	1.11	1.82	0.96	1.79	.074
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	2.19	1.09	1.97	0.81	1.89	.060
4. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	2.23	1.02	1.87	0.85	1.87	.063
5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	2.30	1.06	1.95	0.91	0.75	.451
6. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม	2.27	1.07	2.12	0.92	0.67	.505
และอำนวยความสะดวก						
รวม	2.21	0.94	1.92	0.82	1.43	.153

จากตาราง 15 แสดงว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 เพศชาย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 1.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82

เมื่อทำการเปรียบเทียบทางสถิติแล้ว พบว่า ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ระหว่างผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกีฬากับนักกีฬา

รายการ	ผู้จัดการทีม		นักกีฬา		t	p
	ผู้ฝึกสอน (n=65)		(n = 260)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านนักกีฬา	1.82	0.81	1.93	0.99	0.82	.412
2. ด้านผู้ฝึกสอน	2.07	0.97	2.10	1.10	0.23	.822
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	2.05	0.93	2.11	1.00	0.46	.649
4. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	2.07	0.86	2.08	0.99	0.09	.932
5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	2.08	0.94	2.18	1.03	0.71	.480
6. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม	2.12	0.52	2.23	1.10	1.14	.257
และอำนวยความสะดวก						
รวม	2.03	0.73	2.11	0.94	0.56	.575

จากตาราง 16 แสดงว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 และโค้ชหญิง มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94

เมื่อทำการเปรียบเทียบทางสถิติแล้ว พบว่า ระหว่างผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ไม่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

สมมุติฐานในการวิจัย

1. เพศชายกับเพศหญิง มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 แตกต่างกัน
2. ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกีฬากับนักกีฬา มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 325 คน โดยใช้การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 90 ของจำนวนประชากร และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ด้านสวัสดิการและงบประมาณ และด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยของแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์

2. นำข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับของปัญหา แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง

4. ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ตามตัวแปรเพศและตัวแปรสถานภาพ โดยใช้สถิติ t-test แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียง

5. นำข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬา จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 แยกเป็นนักกีฬายาว และหญิง เท่า ๆ กัน คือ จำนวน 130 คน ส่วนผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนใหญ่เป็นผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมชาย จำนวน 60 คน และผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมหญิง จำนวน 5 คน

2. สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

2.1 ด้านนักกีฬา มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 99.23 และไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 0.77

2.2 ด้านผู้ฝึกสอน มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 95.31 และไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 4.69

2.3 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 94.88 และไม่มี ความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 5.12

2.4 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 95.08 และ ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 4.92

2.5 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 93.61 และไม่มี ความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 6.39

2.6 ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม คิดเป็น ร้อยละ 93.92 และไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 6.08

3. ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.90

3.1 ด้านนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95

3.2 ด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08

3.3 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99

3.4 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97

3.5 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01

3.6 ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01

4. การเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

4.1 ตามตัวแปรเพศ เพศชาย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 1.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 เมื่อทำการเปรียบเทียบทางสถิติแล้ว พบว่า ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ไม่แตกต่างกัน

4.2 ตามตัวแปรสถานภาพ ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 เมื่อทำการเปรียบเทียบทางสถิติแล้ว พบว่า ระหว่างผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

1. ด้านตัวนักกีฬา พบว่าสภาพที่เป็นจริงมีความเหมาะสมและมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่า นักกีฬาที่เป็นตัวแทนของแต่ละภาคเข้าร่วมแข่งขันในระดับประเทศ ส่วนใหญ่ได้เล็งเห็นความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขัน ยอมรับในกฎระเบียบ มีความสามัคคี มีความอดทนและอุทิศตนในการฝึกซ้อม มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา มีการยอมรับและการให้อภัยความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีมดี มีความสามารถในการประเมินและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของตนเองได้ มีความเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น มีความมุ่งมั่นและขยันทุ่มเทใน

การฝึกซ้อม มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งของตนเอง และเพื่อนร่วมทีม มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ มีความรู้เรื่องเทคนิคการเล่นเซปักตะกร้อ เหตุที่นักกีฬาเซปักตะกร้อในปัจจุบันปฏิบัติได้ตามข้อความข้างต้น เพราะการเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อ ในปัจจุบันยึดเป็นอาชีพได้และมีรายได้จากการเล่นเซปักตะกร้อ ตลอดจนสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลได้อีกด้วย ดังเห็นได้จากตัวอย่างนักกีฬาทีมชาติชุดปัจจุบัน ตามที่เว็บไซต์สยามสปอร์ต (Siamsport. 1999-2006: online) ได้กล่าวถึงความมุ่งมั่นและประโยชน์ของกีฬาตะกร้อไว้ว่า ทำให้เกิดการตื่นตัว ช่วยให้ประสาททุกส่วนว่องไวและตอบสนองได้ดียิ่งขึ้น มีระบบในการตัดสินใจรวดเร็วและถูกต้อง ทำให้มีระบบประสาททางความคิดดี ลดความเครียด ช่วยในด้านจิตใจ ทำให้สุขุม เยือกเย็น รู้แพ้ รู้ชนะ การให้อภัย ช่วยในการทรงตัว มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงไร้โรคภัยต่าง ๆ ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เกิดความสามัคคีทั้งในหมู่คณะและส่วนรวม รู้จักการรวมกลุ่มในสังคม การเข้าสังคม รู้จักการสร้างความปลอดภัยในการเล่นและสามารถใช้เป็นแนวทางในการถ่ายทอดศิลปะและอนุรักษ์ศิลปะประจำชาติได้อีกด้วย

2. ด้านผู้ฝึกสอน สภาพที่เป็นจริงมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัจจุบันผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อมีความรู้ความสามารถมากยิ่งขึ้น จากการส่งเสริมของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ตลอดจนสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนได้เข้ารับการฝึกอบรมและมีการสอบเลื่อนขั้นในระดับต่าง ๆ จึงทำให้ผู้ฝึกสอนได้รับสิ่งใหม่ ๆ และนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่สำคัญคือได้นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาและจิตวิทยาการกีฬามาใช้ทำให้ประสบความสำเร็จในการทำทีมมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เจริญ กระบวนรัตน์ (2545 : 13 – 16) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องใช้ความรู้ความสามารถสูงมากในการรับผิดชอบหน้าที่และสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นกับนักกีฬานอกจากนี้ จะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้ทันกับเหตุการณ์อยู่เสมอ การทำหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นสิ่งที่ต้องใช้ทั้งความรู้ความสามารถหลายด้านประกอบกัน ซึ่งแต่ละชนิดหรือประเภทกีฬาต้องการความละเอียดอ่อนลึกซึ้งแตกต่างกัน การที่จะก้าวขึ้นไปสู่การเป็นที่ยอมรับของนักกีฬาและบุคคลทั่วไปได้นั้นจะต้องทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานอย่างหนัก เพื่อสั่งสมประสบการณ์ความชำนาญและความเชี่ยวชาญที่เกิดขึ้นกับตนเอง ที่สำคัญผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีจะต้องมีความกระตือรือร้น และมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ

3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา สภาพที่เป็นจริงมีความเหมาะสมและมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬาได้มีการเตรียมการวางแผน จัดตั้งคณะกรรมการ มีการทดสอบอย่างมีเกณฑ์มีมาตรฐานและเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้ามาร่วมในการคัดเลือก จึงทำให้แต่ละทีมได้นักกีฬาที่เก่งมีความสามารถในการเล่นโดยเฉพาะจังหวัดที่มีโรงเรียนกีฬา มักจะประสบความสำเร็จในการแข่งขันในรายการต่าง ๆ อย่างมากมาย เนื่องจากโรงเรียนกีฬาได้มีการคัดเลือกตัวนักกีฬา ตั้งแต่รุ่นอายุ 12 ปี ถึงอายุ 18 ปี และมีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องจึงทำให้นักกีฬาที่มีความสามารถ ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน อย่างเช่นกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี มีทีมที่ได้เป็นตัวแทน จำนวน 24 ทีม แบ่งเป็นผู้ชาย 12 ทีม ผู้หญิง 12 ทีม

ก็จะมีจังหวัดที่มีโรงเรียนกีฬาเข้ามาเป็นตัวแทนเกือบทุกจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวุฒ ทิพย์ไกรสร (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมรักบี้ ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ผลการวิจัยพบว่า ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความคิดเห็นว่าสภาพการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัว นักกีฬา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาในระดับน้อย

4. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม สภาพที่เป็นจริงมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมกีฬาถือเป็นหัวใจสำคัญในการทำทีม จากการวิจัยผู้ฝึกสอน ได้มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกซ้อม มีการวางโปรแกรมฝึกซ้อมล่วงหน้า มีการทดสอบสมรรถภาพทางการ มีการฝึกซ้อมเทคนิคทักษะกีฬาอย่างเหมาะสม มีการนำหลักจิตวิทยาการกีฬามาใช้ มีการทดสอบความพร้อมนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้การเล่นเซปักตะกร้อ กีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี มีระดับมาตรฐานที่สูงขึ้น เหตุจากที่มีการเตรียมทีมที่ดี และแก้ไขข้อบกพร่องของทีมให้มีข้อบกพร่องน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย ก็จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจักษ์ ทองแจ่ม (2549: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลหญิง เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 87.21 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 70.61 และนักกีฬา คิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 86.16 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 61.37

5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ สภาพที่เป็นจริงมีความเหมาะสมและมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยมีความเห็นว่างบประมาณถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำทีมกีฬาทุกประเภท การกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดสรรงบประมาณให้กับจังหวัดต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและพยายามปรับงบประมาณให้มากขึ้น และแต่ละจังหวัดก็มีสมาคมจังหวัดเข้ามาช่วยสนับสนุน ทีมใดที่มีงบประมาณสนับสนุนก็จะทำให้ทีมมีการพัฒนาได้ดี ดังที่ อนันต์ อัดชู (2538: 47- 48) ที่ได้กล่าวถึงการเตรียมทีมเข้าแข่งขันไว้ว่าจะต้องอาศัยแหล่งทุนหรือผู้ที่ จะให้การสนับสนุนทุนต่าง ๆ ในการดำเนินงานจะได้จากแหล่งใดมากน้อยเพียงไร จะได้รับการสนับสนุนด้านใดบ้าง เหล่านี้ ผู้ฝึกสอนจะต้องทราบ เพื่อจะได้วางแผนการฝึกซ้อมให้เหมาะสมและถูกต้อง แหล่งต้นทุนสนับสนุนนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง ปัญหาการทำทีมหลายๆ ทีม มักจะพบกับปัญหานี้เป็นส่วนใหญ่ และมีสวัสดิการ ซึ่งหมายถึง การดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักกีฬา การมีอาชีพ การรักษาพยาบาลเมื่อได้รับการเจ็บป่วย คือดูแลให้นักกีฬามีความมั่นคงในสวัสดิการของสังคมพอสมควร อย่าให้นักกีฬาต้องเดือดร้อนด้านการเงิน การเดินทางไปฝึกซ้อม และครอบครัวเดือดร้อน

จากที่ผู้วิจัยเองได้สัมผัสและเคยทำทีมกีฬาเซปักตะกร้อในระดับเยาวชน ด้านงบประมาณสนับสนุน โดยเฉพาะของจังหวัดกระบี่ ก็ได้รับงบสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดกระบี่ และสมาคมกีฬาจังหวัดกระบี่ งบที่ได้รับมีค่าเดินทาง ค่าเบี้ยเลี้ยงเก็บตัวฝึกซ้อม เบี้ยเลี้ยงเข้า

ร่วมแข่งขัน ค่าที่พัก ค่าชุดแข่งขัน ก็ถือว่าเป็นงบจัดสรรที่มีระบบ จึงทำให้มีปัญหาด้านงบประมาณ และสวัสดิการในระดับน้อย

6. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และอำนวยความสะดวก สภาพที่เป็นจริงมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทางด้านสถานที่กีฬาเซปักตะกร้อเป็นชนิดกีฬาที่ใช้พื้นที่น้อยจะเล่นในร่มหรือกลางแจ้งก็ได้ขอให้แสงสว่างเพียงพอ และมีความปลอดภัยแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้ทำทีมต้องตรวจสอบก่อน สถานที่ที่ใช้แข่งขันเป็นลักษณะใด การฝึกซ้อมต้องให้เหมาะสม ได้มาตรฐานใกล้เคียงกับสถานที่ใช้ในการแข่งขันจริงมากที่สุด นักกีฬาจะได้ปรับตัวและเล่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจักษ์ ทองแจ่ม (2549: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลหญิง เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ผลการวิจัยพบว่า ในด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยฝึกสอน และนักกีฬา คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย

7. เปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาสีเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายกับเพศหญิง และผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา โดยรวมมีปัญหาในการฝึกซ้อมไม่แตกต่างกัน คือ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยในทุกๆ ด้านเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และนักกีฬาทุกคนที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 นั้นถือได้ว่าทุกคนได้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งจากการผ่านการคัดเลือกระดับภาคมาแล้วทั้งสิ้น ซึ่งเกิดจากการที่ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนเองได้ดีที่สุดแล้ว โดยที่การบริหารและการเตรียมทีมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขัน ดังที่ อนันต์ อัดชู (2538: 47 - 48) ได้กล่าวถึงการเตรียมทีมเข้าแข่งขันไว้ว่า จะต้องอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางการบริหาร 4 ประการ คือ คน (Men) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และการจัดการ (Management) หรือเรียกสั้นๆ ว่า 4 M ซึ่งการเตรียมทีมมักจะไม่สามารถประสบความสำเร็จเนื่องจากขณะเตรียมทีม จะมีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้น จำเป็นต้องแก้ปัญหาตลอดเวลา แต่ถ้ามีการวางแผนที่ดี และเตรียมจัดหาสิ่งต่างๆ ไว้ให้พร้อมล่วงหน้าจะช่วยลดปัญหาต่างๆ ได้ ดังนั้น ก่อนเตรียมทีมจะต้องรู้ถึงปัญหาและเตรียมสิ่งต่างๆ ให้พร้อมก่อน สิ่งที่ต้องเตรียมเหล่านั้น คือ วัตถุประสงค์ของการเตรียมทีม แหล่งทุนหรือผู้ที่ให้การสนับสนุน ผู้เล่น ผู้ฝึกสอน และคณะผู้ฝึกสอน สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ การจัดการและการบริหารทีม เช่น การวางแผนการฝึกซ้อม การวางตัวบุคคลที่รับผิดชอบในแต่ละเรื่อง การทำโครงการระยะสั้นและระยะยาว ในด้านการฝึกซ้อม แข่งขัน และการประเมินผลการทำงานของทีมโดยรวม การแบ่งอำนาจและหน้าที่ของแต่ละคนในคณะผู้บริหาร คณะผู้ฝึกสอนและหัวหน้าทีม การประสานงานต่างๆ ในทีม มีการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นระยะๆ สวัสดิการ การดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักกีฬา การเดินทางไปฝึกซ้อม สิ่งสุดท้ายคือความเป็นระเบียบของทีม ความมีวินัย ความเป็นสุภาพบุรุษ ความตรงต่อเวลา ความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกๆ คนในทีม ถ้าทีมใดขาดสิ่งเหล่านี้แล้ว ปัญหาการทำทีมก็มักจะเกิดขึ้น ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องไม่ลืมในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย แม้ปัญหาการเตรียมทีมที่พบจะอยู่ในระดับน้อย แต่จากประสบการณ์การเป็นนักกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอน รวมทั้งการเป็นผู้ตัดสินกีฬาตะกร้อของผู้วิจัย ได้มองเห็นถึงปัญหาที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว และอาจเกิดขึ้นอีกในอนาคตก็เป็นได้ ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพื่อที่จะป้องกันปัญหาหรือช่วยให้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่างๆ เหล่านั้นให้น้อยลงได้ คือ

1. ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ควรมีการร่วมมือวางแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการฝึกซ้อม ทุกกระยะ เพื่อการพัฒนาทีมอย่างต่อเนื่องและให้เกิดการเล่นที่มีประสิทธิภาพสูงสุด
2. ผู้บริหารในระดับจังหวัดควรให้ความสำคัญในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะด้านงบประมาณ
3. ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการการกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำจังหวัดนั้น ๆ และผู้บริหาร ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาส่งกักตุนให้การส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจและให้คำชมหรือรางวัลลอบใจแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ คัดภาค ทั้ง 5 ภาค
2. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติในครั้งต่อไป
3. ควรทำการศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งในระดับภาคและระดับประเทศ ระหว่างจังหวัดที่มีโรงเรียนกีฬาและไม่มีโรงเรียนกีฬา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ตันกิมหงษ์. (2549). ปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันในกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เกษม นครเขตต์. (2521, กรกฎาคม). พลศึกษา : กีฬา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสหันทนาการ. (4) : 70-71
- เกียรติศักดิ์ สิทธิ. (2547). สภาพปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลชาย เพื่อเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ขวัญยืน รวมสุขการ. (2550). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดแพร่. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (มวยไทยศึกษา. ราชบุรี: วิทยาลัยมวยไทยศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2545). หลักการและเทคนิคการฝึกกรีฑา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เจริญทัศน์ จินตเสรี; และคนอื่น ๆ. (2522). รายงานการวิจัย ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่อง ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเซปักตะกร้อ. กรุงเทพฯ : องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย.
- เจษฎา เจียรนัย. (2530). ผู้ฝึกสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ชาติชาย อีสรัมย์. (2525). หลักและวิธีการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชูชีพ คงมีชนม์. (2545). เอกสารการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อขั้นสูง. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ชยันต์ โภคผล. (2547). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานสุพรรณราชธานีเวสต์ "สุพรรณคัพ" ครั้งที่ 22. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลัช ภิรมย์. (2539). ฟุตบอลสมัยใหม่ : การฝึกและการจัดการ. สมุทรสาคร : วิทยาลัยพลศึกษาสมุทรสาคร.
- ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. (2547). เอกสารคำสอน วิชา พล 412 หลักวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (2546, มิถุนายน). หลักการให้กำลังใจนักกีฬา. สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. (38) : 12-13.

- นิตยา เกิดจันทิก; และคณะ. (2539). การศึกษาถึงสมรรถภาพการใช้ออกซิเจนและไม่ใช้ออกซิเจนของขาและแขนในนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ประจักษ์ ทองแจ่ม. (2549). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลหญิงเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประชา ฤาษดีกุล. (2530). ผู้ฝึกสอนและกรรมการกีฬามวยสากลและมวยไทย. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ถ่ายเอกสาร.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2541). การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของผู้ฝึกสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : อรุณลาดพร้าว.
- พีรชฌ์ สมุทรโชติช่วง. (2551). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาอล์ฟเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภารดร สังกรแก้ว. (2547). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมมวยสากลสมัครเล่นคัดเลือกตัวแทนจังหวัดสุโขทัย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันคัดเลือกตัวแทนภาค 5 กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล แฝงสาเคน. (2531). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอน. มหาสารคาม : ภาควิชาพลศึกษาและสหนาการ คณะครุศาสตร์ สหวิทยาลัยอีสานเหนือ วิทยาลัยครูมหาสารคาม.
- ลาวัญญ์ สุกกรี. (2523, ตุลาคม-ธันวาคม). ครูและผู้ฝึกสอนกับเยาวชนนักกีฬา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสหนาการ. 16 (4) : 55-63.
- วิทยาศาสตร์การกีฬา. (2546, กุมภาพันธ์). วิทยาศาสตร์การกีฬา. วารสารกีฬา. 37(2) : 3-5.
- ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์. (2547). สมรรถภาพทางกายและทางกีฬา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริวุฒ ทิพย์ไกรสร. (2546). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สนธยา สีละหมาด. (2547). หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2524, 2 เมษายน). หลักการฝึกซ้อมสมัยใหม่. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสหนาการ. 72(2) : 172.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรี : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี.
- สุพิตร สหาหิโต. (2534). จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรสิทธิ์ สิงห์หลง. (2547). สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ อัดชู. (2538). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อารยะ โตศิริ. (2550). สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 34. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม พิมพา. (2535, กรกฎาคม – กันยายน). โปรแกรมการฝึก. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 18(3) : 25-28.
- อุดร รัตนภักดิ์. (2540). ปรัชญาและจิตวิทยาการเป็นผู้ฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Cho, Kwang Min. (1990, November). Attitude of Korean National Athletes and Coaches Toward Athletic Participation. *Dissertation Abstracts International*. 52 (05) : 1679.
- Keating, Judith Louies. (1993, May). Precompetitive Preparations in Professional Hockey. *Dissertation Abstracts International*. 31 (03) : 1082.
- Rotella, Robert. (1991, May). The Relationship of Athlete Satisfaction. *Dissertation Abstracts International*. 51 (11) : 3668.
- Siamsport. (1999-2006). ตะกร้อ. สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2551, จาก http://www.siamsport.co.th/sportdata_takraw_data.html
- Zimmerman, Toni Marie. (1991, August). Common Sport Psychology : A Qualitative Study of the Process of Utilizing Family Therapy : Theory and Techniques With Athletic team. *Dissertation Abstracts International*. 52 : 1754.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง
สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้น เพื่อประโยชน์สูงสุดในการวิจัยในครั้งนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน โดยในแบบสอบถามแต่ละตอนท่านไม่ต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถาม ในคำตอบของท่านแต่ละตอนจะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของท่านและสถานภาพทางราชการและการเรียนของท่านแต่ประการใด ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้ด้วย ซึ่งแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านนักกีฬา
2. ด้านผู้ฝึกสอน
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
4. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ
6. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
สมพงษ์ แก้วเวหา
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพ

- () ผู้จัดการทีม
() ผู้ฝึกสอน
() นักกีฬา

2. เพศ

- () ชาย
() หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริง ในแต่ละข้อของแบบสอบถามกรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง () สภาพที่เป็นจริงที่ท่านพบตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของปัญหาการเตรียมทีม ขอให้ท่านพิจารณาว่าในข้อนั้นมีปัญหาในการเตรียมทีมมากน้อยเพียงใด โดยขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงของแต่ละข้อเพียงข้อเดียว โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาการเตรียมทีมระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีปัญหาการเตรียมทีมระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาการเตรียมทีมระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาการเตรียมทีมระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาการเตรียมทีมระดับน้อยที่สุด

ด้านทักษะ	สภาพที่เป็นจริง	ปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสำคัญและเห็นคุณค่าการเป็นตัวแทน	() มี () ไม่มี					
2. ยอมรับในกฎ ระเบียบ	() มี () ไม่มี					
3. มีความสามัคคีภายในทีม	() มี () ไม่มี					
4. มีความอดทนและอุทิศตนในการฝึกซ้อม	() มี () ไม่มี					
5. มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา	() มี () ไม่มี					
6. มีการยอมรับและการให้อภัยความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีม	() มี () ไม่มี					
7. มีความสามารถในการประเมินและแก้ไขตนเอง	() มี () ไม่มี					
8. มีความเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น	() มี () ไม่มี					
9. มีความมุ่งมั่นและขยันทุ่มเทในการฝึกซ้อม	() มี () ไม่มี					
10. มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งของตนเองและเพื่อนร่วมทีม	() มี () ไม่มี					
11. มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ	() มี () ไม่มี					
12. มีความรู้เรื่องเทคนิคการเล่นเซปักตะกร้อ	() มี () ไม่มี					

ด้านผู้ฝึกสอน	สภาพที่เป็นจริง	ปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ฝึกสอนมีความรู้และประสบการณ์	() มี () ไม่มี					
2. มีมนุษยสัมพันธ์และการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
3. มีการดูแลในเรื่องกฎ ระเบียบวินัย	() มี () ไม่มี					
4. การปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค	() มี () ไม่มี					
5. มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและรับผิดชอบต่อหน้าที่	() มี () ไม่มี					
6. มีการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมของนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
7. มีการนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน	() มี () ไม่มี					
8. มีการวางแผนการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	() มี () ไม่มี					
9. มีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเกี่ยวกับการฝึกซ้อม และแข่งขัน	() มี () ไม่มี					
10. มีผู้ชำนาญการด้านการฝึกเฉพาะตำแหน่งและด้านการฝึกสมรรถภาพทางกีฬาร่วมฝึก	() มี () ไม่มี					
11. มีความเสียสละอุทิศตนทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน	() มี () ไม่มี					
12. มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาใช้ในการฝึกสอน	() มี () ไม่มี					

ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	สภาพที่เป็นจริง	ปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการเตรียมการวางแผนในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
2. มีการประชาสัมพันธ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
3. มีคณะกรรมการในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
4. มีการประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
5. วิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
6. มีการประกาศผลการคัดเลือกตัวนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
7. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ในการคัดเลือกตัว	() มี () ไม่มี					
8. มีการทดสอบทักษะของนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
9. การพิจารณาเลือกตัวนักกีฬาอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการคัดเลือกตัวนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
10. มีเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
11. มีการเปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก	() มี () ไม่มี					

ด้านการจัดโปรแกรม การฝึกซ้อม	สภาพที่ เป็นจริง	ปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกซ้อมในระยะสั้นและระยะยาว	() มี () ไม่มี					
2. มีการวางโปรแกรมการฝึกซ้อมล่วงหน้า	() มี () ไม่มี					
3. มีโปรแกรมการสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
4. การฝึกซ้อมเทคนิคและทักษะกีฬาอย่างเหมาะสม	() มี () ไม่มี					
5. มีโปรแกรมการฝึกทางด้านจิตใจ	() มี () ไม่มี					
6. มีการฝึกทักษะส่วนบุคคล ทีมและเฉพาะตำแหน่ง	() มี () ไม่มี					
7. มีการให้ความรู้เกี่ยวกับกติกาและเทคนิควิธีการเล่น	() มี () ไม่มี					
8. มีโปรแกรมนัดพบเพื่อนคลายความเครียด	() มี () ไม่มี					
9. มีการให้ความรู้ด้านการป้องกันการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	() มี () ไม่มี					
10. มีการนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม และแข่งขัน	() มี () ไม่มี					
11. มีการทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ	() มี () ไม่มี					

ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	สภาพที่เป็นจริง	ปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด	() มี () ไม่มี					
2. งบประมาณที่ได้รับมีความเพียงพอ	() มี () ไม่มี					
3. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นระบบ	() มี () ไม่มี					
4. มีบุคลากรดูแลงบประมาณและอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่าย	() มี () ไม่มี					
5. มีความสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณฝึกซ้อม และแข่งขัน	() มี () ไม่มี					
6. มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ	() มี () ไม่มี					
7. นักกีฬาได้รับเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม	() มี () ไม่มี					
8. นักกีฬาได้รับค่าอาหารในการฝึกซ้อม	() มี () ไม่มี					
9. มีพาหนะสำหรับการออกไปฝึกซ้อมนอกสถานที่	() มี () ไม่มี					
10. มีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลในระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขัน	() มี () ไม่มี					
11. มีห้องพักเพียงพอกับจำนวนนักกีฬาในระหว่างเก็บตัว	() มี () ไม่มี					
12. มีห้องและอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	() มี () ไม่มี					
13. มีรางวัลแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม ที่สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด	() มี () ไม่มี					

ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และอำนวยความสะดวก	สภาพที่ เป็นจริง	ปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนามฝึกซ้อมมีพอเพียง	() มี () ไม่มี					
2. ความสะดวกในการเข้าใช้สนามฝึกซ้อม	() มี () ไม่มี					
3. การซ้อมในเวลากลางคืน สนามฝึกซ้อมมีแสงสว่างเพียงพอ	() มี () ไม่มี					
4. สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม เช่น รถรับ-ส่งนักกีฬา	() มี () ไม่มี					
5. มีสถานที่ในการฝึกซ้อม	() มี () ไม่มี					
6. มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำเพียงพอ	() มี () ไม่มี					
7. มีความปลอดภัยในขณะที่ฝึกซ้อม	() มี () ไม่มี					
8. มีความปลอดภัยในขณะที่แข่งขัน	() มี () ไม่มี					
9. มีพาหนะรับส่งนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมทั้งในและนอกสถานที่	() มี () ไม่มี					
10. มีห้องพักเพียงพอกับจำนวนนักกีฬาในระหว่างเก็บตัว	() มี () ไม่มี					
11. มีน้ำดื่มระหว่างฝึกซ้อมเพียงพอ	() มี () ไม่มี					
12. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในขณะที่เก็บตัว	() มี () ไม่มี					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ**1. ด้านนักกีฬา**

.....

.....

.....

2. ด้านผู้ฝึกสอน

.....

.....

.....

3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

.....

.....

.....

4. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

.....

.....

.....

6. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

7. ด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อئی
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์กมล ตันกิมหงษ์
ผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อทีมชาติไทย
สำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
4. อาจารย์วิฑูรย์ วงศ์เพม
ครูชำนาญการพิเศษ อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อนักเรียนไทย
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง
5. อาจารย์เดชา สว่างวงศ์
รองคณบดี คณะศิลปศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสมพงศ์ แก้วเวหา
วันเดือนปีเกิด	4 ตุลาคม 2512
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	111/54 ถนนศรีตรัง ตำบลกระปี่ใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ 81000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	ระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านชะแม จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2530	ระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนสทิงพระวิทยา จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2537	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่
พ.ศ. 2539	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ โปรแกรมวิชาการฝึกและการจัดการกีฬา จากสถาบันราชภัฏภูเก็ต
พ.ศ. 2551	ระดับการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ